72ste JAARGANG No. 9491 DINSDAG 13 DECEMBER 1955

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen

Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Financiering Noodouderdomsvoorziening

Nog niet te bezien of bedrag van 3 miljoen gulden voldoende is

Weinig hoop op eilandelijke bijdrage aan het land

Willemstad. — Met betrekking tot de financieel-economische positie van de Nederlandse Antillen stelde de Regering in de Memorie van Toelichting inderdaad, dat deze in haar totaliteit bezien vrijwel ongewijzigd is gebleven in vergelijking met een jaar tevoren. Tegenover de mededeling dat de landsinkomsten een dalende lijn vertoonden werd er echter op gewezen dat de aan de eilandgebieden toegewezen middelen, als gevolg van de werking van artikel 12A van de Landsverordening op de Winstbelasting, een stijging te zien gaven. De bevredigende deviezensituatie en de sterke positie van de Curaçaosche Bank werden in de Memorie van Toelichting niet in verband gebracht met de achteruitgang van de landsinkomsten, doch met de financieel-economische situatie van de Antillen als geheel. Aldus de Memorie van Antwoord.

Zoals in de Memorie van Toelichting en ook in deze Memorie van Antwoord is vermeld, zullen er — doch in voorname mate wegens andere redenen dan ontoereikendheid als gevolg van achteruitgang in de lopende ontvangsten volgens de thans geldende tarieven — maatregelen dienen te worden genomen tot financiëring van de behoeften van de lands- en eilandshuishoudingen.

Eensdeels zijn deze maatregelen reeds in de Memorie van Toelichting aangegeven, anderdeels maken zij onderwerp van studie uit en zullen zij — alvorens bij de Staten te kunnen worden ingeleid — zaak van ernstig overleg met de eilandgebieden Aruba en Curaçao moeten zijn.

Op het huidige moment kunnen en ten tijde van de indiening van de onderwerpelijke begroting konden daaromtrent nog geen nadere mededelingen aan de Staten worden gedaan.

Bij de behandeling van het ontwerp noodouderdomsvoorziening heeft de Regering als haar ernstig streven verklaard binnen een jaar met een definitieve ouderdomsregeling te komen. Dit streven bestaat nog steeds. Binnenkort zal persoonlijk contact worden opgenomen met een deskundige, die alsdan op Curaçao zal vertoeven, teneinde het systeem van de definitieve regeling en de financiering daarvan te bepalen. In dit verband is nog niet te zeggen of het bedrag van 3 millioen gulden voor 1956 voldoende zal zijn, noch ook of de helft van dat bedrag voor het gehele jaar 1956 uit de gewone middelen moet worden geput.

De Regering is het — zoals ook uit het voorgaande is gebleken — geheel eens met de leden die menen dat de bestaande bronnen van welvaart niet alleen moeten worden behouden maar ook dienen te worden uitgebreid. Voor wat zij omtrent dit punt in gedachten heeft moge in aansluiting aan de terzake reeds gedane mededelingen nog worden verwezen naar hetgeen elders in verband met de T.E.R.N.A. wordt vermeld.

Ook aan de beperkingen en het binnen de perken houden van uitgaven wordt de nodige aandacht besteed.

De Regering kan, hoewel zij begrip heeft voor de belangen welke hier in het geding zijn, bezwaarlijk instemmen met de door enkele leden uitgesproken mening dat elke verhoging van invoerrechten, hoe gering deze verhoging ook moge zijn, funest zal zijn voor de handelsstand en de economie van de Nederlandse Antillen. Zij meent derhalve dat dit geen aangelegenheid is welke als een geheel op zich zelf staande kan worden beoordeeld.

Op blz. 1 en 2 van Deel I van het rapport van de Commissie Herziening Eilandenregeling komt de volgende passage voor:

„In de loop der besprekingen is de Commissie tot de slotsom gekomen, dat haar werkzaamheden in drie fasen zouden moeten worden verdeeld. De financiële verhouding van het Land en de Eilandgebieden Bonaire en de Bovenwindse Eilanden hangt zo nauw samen met de staatsrechtelijke positie dier gemeenschappen, dat zij niet wel afzonderlijk zijn te behandelen. Tevens is wel gebleken, dat een oplossing van de huidige moeilijkheden, samenhangende met de noodlijdendheid dier gebieden, niet zo voor het grijpen ligt. Het lag derhalve voor de hand de suggesties, uit de boezem der Commissie gerezen, om tot een oplossing te geraken aan een uiteraard tijdvergend onderzoek te onderwerpen. Dit behoefde echter een onderzoek naar de wijziging, die de Eilandenregeling in overig opzicht behoeft niet in de weg te staan.

Het onderhavige rapport houdt zich derhalve uitsluitend bezig met de financiële verhouding van het Land en de Eilandgebieden Aruba en Curaçao. Een tweede rapport zal voorstellen inhouden ten aanzien van wijzigingen betreffende het niet-financiële gedeelte der Eilandenregeling voor zover op Aruba en Curaçao betrekking hebbende, terwijl in een derde rapport de positie van Bonaire en de Bovenwindse Eilanden, zowel in financieel opzicht als anderzins, in beschouwing zal worden genomen."

De Regering heeft zich met deze methode verenigd.

Reeds vóór de indiening van de onderhavige begroting stelde de Regering zich in verbinding met de Bestuurscolleges van Aruba en Curaçao teneinde het voornemen kenbaar te maken van deze eilandgebieden over het dienstjaar 1956 een gezamenlijke bijdrage aan de huishouding van de Nederlandse Antillen te vorderen van ƒ 4.000.000.— en hierover het overleg te openen. Door omstandigheden kon de eerste bespreking terzake niet eerder plaats vinden dan op 2 en 3 augustus j.l.. Een samenvatting van de plaats gehad hebbende besprekingen werd daarop zijdens de Regering enige dagen later schriftelijk bevestigd. Op 26 augustus 1955 heeft de Regering haar standpunt ten deze nog eens uitvoerig schriftelijk ontvouwd tegenover het Bestuurscollege van Curaçao en van dit schrijven afschrift aangeboden aan het Bestuurscollege van Aruba ter kennisneming. Gesteld werd, dat de Regering het gezamenlijk overleg over deze materie gaarne zou willen heropenen indien zijdens de eilandgebieden voldoende financiële gegevens ter beschikking zouden staan.

De tot dusverre ontvangen reacties van de beide Bestuurscolleges geven weinig hoop, dat de betrokken eilandgebieden in staat zullen blijken de verlangde bijdrage over het dienstjaar 1956 vrijwillig op te brengen.

Van het Bestuurscollege van Curaçao werd inderdaad de principiële toezeggingen ontvangen, dat het aandeel in de gezamenlijke bijdrage van Aruba en Curaçao over het dienstjaar 1955 zal worden geleverd. Van het Bestuurscollege van Aruba kon inzake de betaling van het Arubaanse aandeel echter niet voldoende zekerheid worden verkregen. In verband daarmede heeft de Regering nadere stappen genomen om tot verzekering dezer bijdrage te geraken. Dat deze bijdrage van het eilandgebied Aruba daardoor niet het karakter van vrijwilligheid zal dragen wordt betreurd.

Geruchten omtrent een gevoel van onbehagen in kringen van handel en industrie hebben de Minister-President en de Minister van Economische Zaken aanleiding gegeven een bespreking te beleggen met de leden van de Kamer van Koophandel in Curaçao. Ondanks de vele onderwerpen, welke bij dit overleg ter sprake kwamen is het de Regering daarbij niet gebleken, dat investeringen van vreemd kapitaal en vestigingen van buitenlandse industrieën in het algemeen op redelijke gronden zouden zijn te ontraden.

Het is niet duidelijk wat wordt verstaan onder „het" probleem der vreemde arbeidskrachten. Er zijn verschillende problemen verbonden aan de aanwezigheid van vreemde arbeidskrachten. Op de Bovenwinden liggen de zaken anders dan op Aruba en Curaçao. Het probleem van gespecialiseerde krachten, die moeten worden ingevoerd terwijl er verschillende Antillianen een gespecialiseerde opleiding ontvangen, is iets anders dan het vervangen van vreemde arbeiders door Antilliaanse indien deze beschikbaar zijn.

Wat het laatste betreft worden er stelselmatig vreemde arbeidskrachten door Antilliaanse vervangen. Nog onlangs heeft de Regering maatregelen genomen, dat ruim 250 vreemde arbeidskrachten door de Mijnmaatschappij ontslagen door Antillianen zullen worden vervangen.

Bij aanvragen om toelating wordt steeds nauwkeurig nagegaan of voor de bedoelde werkzaamheden geen landskinderen aanwezig zijn.

Gaat staking Franse verkiezingen bemoeilijken?

Parijs. — Men begint zich in Frankrijk af te vragen of de Fransen, die op 2 Januari naar de stembus moeten gaan technisch wel in staat zullen zijn hun stem uit te brengen en zo dit wel het geval is, wanneer dan de uitslag van de stemming bekend zal worden.

De kwestie is namelijk dat de nationale vakbond van ambtenaren, waarbij ook het gemeentelijk secretariaatspersoneel is aangesloten, met een staking op 2 januari gedreigd heeft, zo aan de eisen van een salarisverhoging niet tegemoet wordt gekomen. Een dergelijke staking zou de loop der verkiezingen en het tellen der stemmen ten zeerste bemoeilijken.

Tijdens een ceremonie in een van de wijnkelders van Reims is de filmster Dominique Wilms, als eerste vrouw de eer te beurt gevallen opgenomen te worden in de broederschap van wijndrinkers de „Chevalier du Cep". Gezeten in een vat wordt Dominique Wilms door Eugene Causse, President van de broederschap, gedoopt.

De Gele Koorts Muskiet-bestrijding

Waarom geen samenwerking tussen land en eiland?

Willemstad. — In het Verslag van de 2e Afdeling van de Curaçaose Eilandsraad wordt gezegd:

Vele leden vragen zich af of het Bestuurscollege de tijd nog niet rijp acht om de eilandsverordening houdende bepalingen ter bestrijding van de gele koorts mug in te trekken.

Deze leden behoeven niet in details te treden ten aanzien van de wijze waarop deze eilandsverordening tot stand is gekomen. Echter de verordeningen der lagere openbare lichamen zijn aan de landswetgeving ondergeschikt. Deze leden zijn van mening dat de bepalingen der eilandsverordeningen van rechtswege ophouden, zodra een landsverordening tot stand komt, waarbij in hetzelfde onderwerp wordt voorzien. Deze eilandsverordening is nog niet in werking getreden, het zou eleganter zijn indien deze eilandsverordening zou worden ingetrokken.

Volgens het Voorlopig Verslag van de Staten van de Nederlandse Antillen op de ontwerp-begroting 1956, wensten verschillende leden ten aanzien van de bestrijding van de gele-koorts-muskiet nogmaals met nadruk vast te stellen, dat zij, met alle lof voor de landelijke actie, hun spijt moeten betuigen over het volledig ontbreken van samenwerking met de eilandelijke hygiënische- en gezondheidsdienst.

Deze opmerking klinkt zeer dubieus.

De Eilandsraad heeft ƒ 100.000,— toegestaan voor een saneerploeg ter ontruiming van vuil etc. in verband met de bestrijding van de gele-koorts-muskiet.

Gaarne zouden deze leden van het Bestuurscollege willen vernemen of het waar is dat er geen samenwerking met de eilandelijke gezondheidsdienst bestaat en zo ja, wat de reden hiervan is.

De leden aan het woord zouden van het Bestuurscollege willen vernemen of de hand wordt gehouden aan de bepalingen vervat in artikel 54 lid 2 van de „Bouw- en Woningverordening 1935". Zij denken hierbij aan wijken zoals Colon, Fleur de Marie, Batavierwijk, Cher Asile, Monte Verde, Nieuw Nederland etc., waar voorzieningen voor de afvoer van faeces geheel ontbreken.

Het stemt vele leden tot voldoening dat het Bestuurscollege in het kader van de plannen tot verdere uitbouw van de geneeskundige verzorging, doorgaat met de bouw van gezondheidscentra. Deze leden achten de bouw van meer centra van zeer groot belang.

Een lid is van mening, dat het hygiënisch toezicht na de grote schoonmaak, die in het kader van de bestrijding van de gele-koorts-muskiet plaats vindt, nauw moet samengaan met de opvoeding van de bevolking tegen de slechte gewoonte huisafval in de z.g. „mondi" te deponeren.

Willemstad en de mariniers

In *Alle Hens* levert een Marinier "namens mijzelf en nog vele andere Mariniers" critiek op een enthousiast artikel in "Alle Hens" van drie Marva-officieren, die Curaçao als "een tweede Eden" beschouwen. De Mariniers delen deze mening niet. Een enkeling, die kennissen op Curaçao heeft, moge Willemstad bevallen, de meesten niet. Ze hebben er geen kennissen uit de burgerij — de meisjes schuwen hen zelfs — en ze hebben geen toegang tot de "Piscadera Club" of de "Club Gezelligheid". De toerist zal Curaçao wel mooi vinden, "behalve als hij er eens een oefening in moest runnen".

De redactie van "Alle Hens" tekent hierbij aan, dat men zich in Den Haag niet ongelukkig behoeft te voelen als men "De Witte" niet in en uit kan lopen. (Inderdaad hoeft men dat niet, omdat er nog wel enkele andere ontspanningsgelegenheden zijn. - Red. Amigoe di Curaçao). De redactie wijst op het ontspanningsoord St. Michielsbaai, zomede op de militaire tehuizen. Ook zijn er instellingen (vooral kerkelijke) die voor de Marinemannen de mogelijkheid openen in de gezinnen hunner leden een tehuis te vinden, "maar de gemeenschap is heel klein en het aantal Marinemannen groot".

Opmerkelijke wijziging van ingediende ontwerp-Bikker

Bescherming van werkwilligen in nieuw artikel vastgelegd

Willemstad. — In de Memorie van Antwoord n.a.v. het Voorlopig verslag op de Landsverordening tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht voor Curacao wordt gezegd, dat de indienen van het ontwerp, de heer J.A.O. Bikker er geen bezwaar in ziet, om naast schrapping van art. 138 bis een ander artikel in het W. v.S. te doen opnemen ter bescherming van werkwilligen.

Hij is echter van mening, dat indien men daartoe moet overgaan, in geval van staking, niet alleen het recht van werkwilligen beschermd dient te worden, doch ook en evenzeer het recht van staken. Door hem wordt thans voorgesteld een dergelijke bepaling te doen opnemen in Titel XVIII onder de „Misdrijven tegen de persoonlijke vrijheid nl. als artikel 297 bis. Verwezen wordt naar de Nota van Wijzigingen, die het volgende inhoudt:

Artikel 1 wordt als volgt gelezen: „Artikel 1. Het Wetboek van Strafrecht voor Curaçao (P.B. 1913 no. 67) wordt als volgt gewijzigd: A. Artikel 138bis vervalt. B. Ingevoegd wordt een nieuw artikel, genummerd 297bis en luidende als volgt:

Artikel 297bis. 1. Hij die door geweld of bedreiging met geweld dan wel door andere feitelijkheden, welke geschikt zijn om vrees aan te jagen, teweeg brengt of bevordert dat werknemers in een bedrijf, waarin een geschil is ontstaan dat tot staking of uitsluiting aanleiding dreigt te geven of heeft gegeven, weigeren of nalaten de werkzaamheden waartoe zij zich verbonden hebben, te verrichten, dan wel teweeg brengt of bevordert, dat zodanige werknemers tegen hun wil deze werkzaamheden voortzetten of hervatten, wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste negenhonderd gulden.

2. Indien een feit, strafbaar gesteld in het voorgaande lid wordt begaan door een rechtspersoon, wordt de strafvervolging ingesteld en de straf uitgesproken tegen de binnen het gebied der Nederlandse Antillen gevestigde leden van het bestuur of, bij ontstentenis van die leden, tegen de vertegenwoordigers van de rechtspersoon binnen het gebied van de Nederlandse Antillen.

3. Het bepaalde in het tweede lid vindt overeenkomstig toepassing ten aanzien van de rechtspersoon, optredende als bestuurder of vertegenwoordiger van de andere rechtspersoon."

Cabrieten vormen gevaar voor landende vliegtuigen

Willemstad. — Een lid van de 2e afdeling van de Eilandsraad Curaçao verzoekt de afrastering van het vliegveld spoedig gereed te maken, daar herhaalde malen geiten op dit veld komen, wat zeer gevaarlijk is voor het luchtverkeer. Hij vraagt zich af of de brandweer op het vliegveld niet ingeschakeld kan worden bij het verwijderen van deze dieren. Momenteel doet blijkbaar niemand iets om dit gevaar voor ons luchtverkeer te voorkomen.

Voorts verneemt dit lid gaarne waarom de rehabilitatie van het stationsgebouw, dat momenteel een zeer slechte eerste indruk van ons eiland aan bezoekers geeft, zo traag geschiedt. Naar zijn mening behoeft het opknappen of het vernieuwen van het meubilair in de wachtkamer van binnenkomende passagiers niet zo lang op zich te laten wachten.

Ook is er nog steeds geen goede oplossing gevonden voor de afvoer van het vuile water van het restaurantbedrijf, zodat er zo nu en dan nog steeds een onaangename lucht hangt bij de kantoren van de Vreemdelingendienst en van de Douane op de luchthaven.

REGERING zal blijven toezien dat arbeidsvrede niet wordt verstoord

Herziening Eilandenregeling spoedig te verwachten

Willemstad. — Het Koninklijk bezoek aan de Nederlandse Antillen, aldus de Memorie van Antwoord op de Landsverordening tot vaststelling van de begroting van de Ned. Antillen over het dienstjaar 1956, heeft door de ontvangst van Hare Majesteit de Koningin in een plechtige vergadering der Staten en door een vergadering van de Raad van Ministers, welke door Hare Majesteit werd voorgezeten, bijzonder reliëf verleend aan enige bepalingen van het Statuut. Dit stemt tot grote voldoening evenals het feit, dat allewege is gebleken hoezeer onze bevolking Hare Majesteit en Haar Huis een warm hart toedraagt. Met de Staten moge de Regering de wens uitspreken, dat het Koninklijk bezoek weldra zal mogen worden gevolgd door een bezoek aan ons land van de Prinsessen.

Na indiening dezer begroting nam de Regering met voldoening kennis van het feit, dat de Staten het initiatief hadden genomen representatieve delegaties van de Eerste en de Tweede Kamer van de Staten-Generaal en de Staten van Suriname uit te nodigen tot een bezoek tot persoonlijke kennismaking met de Nederlandse Antillen. Met de Staten is de Regering van mening, dat met deze uitnodiging, welke inmiddels werd aanvaard, gehandeld werd in de geest van het Statuut, omdat de met deze samenkomst uiteraard gepaard gaande gedachtenwisseling ongetwijfeld bevorderd zal zijn voor het wederzijds begrip en de onderlinge verstandhouding. De Regering zou echter de wenselijkheid van onderling contact tussen de parlementen en de regeringen der drie landen niet op één lijn willen stellen. Zij liggen daarvoor op te verschillend terrein.

De voorstellen tot herziening van de Eilandenregeling met het oogmerk een gunstiger financiële verhouding tussen Land en eilandgebieden tot stand te brengen, zoals door de Regering herhaaldelijk tot uitdrukking gebracht, zullen naar verwachting spoedig bij de Staten kunnen worden ingediend. Met belangstelling werd kennis genomen van de verklaring, dat ook de Staten een dergelijke voorziening dringend gewenst achten.

Het spreekt vanzelf, dat de financiële positie van de Nederlandse Antillen als geheel bezien niet alleen gesaneerd wordt door in het systeem van de Eilandenregeling met betrekking tot de financiële verhouding tussen Land en eliandgebieden verandering aan te brengen. De door een wijziging der Eilandenregeling te scheppen financiële onafhankelijkheid van Land en de eilandgebieden Aruba en Curaçao ten opzichte van elkander zal met name slechts reële waarde kunnen hebben, indien de betrokken Overheden over voldoende inkomsten kunnen beschikken om de lopende uitgaven hunner huishoudingen te dekken. Medegedeeld kan worden, dat het probleem der verzekering dezer inkomsten reeds in studie is, zodat zodra mogelijk volgend op de vorenbedoelde herziening der Eilandenregeling kan worden aangegaan tot de samenstelling van een aantal regelingen door middel waarvan het beoogde financiële doel kan worden bereikt zonder daarbij te kort te doen aan verantwoorde belastingheffing.

Voor wat de ontwerpen betreft, welke verband houden met de verbreding van de welvaartsbasis van de Nederlandse Antillen, welke in dit verband mede kunnen en moeten worden bezien, kan worden medegedeeld, dat de ontwerpen van landsverordening betreffende te verlenen belastingfaciliteiten aan zogenaamde octrooi-holdingmaatschappijen en betreffende de instelling van zogenaamde vrije havenzones zeer binnenkort bij de Staten zullen worden ingediend.

Voorts zijn nog in voorbereiding ontwerpen van landsverordening betreffende een afwijkend zegelrecht op het in bewaring geven van buitenlandse effecten door niet hier te lande gevestigde personen en betreffende het schenkingsrecht op schenkingen van niet hier te lande gevestigde personen door tussenkomst van een vestiging in de Nederlandse Antillen. Er kan nog niet met zekerheid worden gezegd, wanneer deze twee laatste ontwerpen gereed zullen zijn voor aanbieding aan de Staten.

Het arbeidsklimaat

De Regering kan geheel onderschrijven de opvatting, dat een gunstig arbeidsklimaat een zeer belangrijke factor is voor de welvaart van de Nederlandse Antillen. Met betrekking tot de mening van enige leden der Staten, dat de Regering nalatig zou zijn geweest tegelijkertijd met door haar op het gebied van de verbreding der welvaartsbasis te scheppen voorzieningen maatregelen te nemen om een gunstig arbeidsklimaat hier te lande te garanderen, wordt medegedeeld, dat de Regering meent juist door een volle erkenning van de aan de arbeiders toekomende rechten en de bescherming der uitoefening daarvan van Overheidswege op de enig verantwoorde wijze te streven naar een gunstig arbeidsklimaat. Dat de verenigingen van arbeiders voorheen een min of meer geisoleerde en miskende status hadden, kon uiteraard geen stand houden, gezien de tendens der ontwikkeling van dit verenigingswezen in vrijwel alle landen, welke democratische beginselen erkennen en beschermen.

De Regering zal er op grond daarvan op blijven toezien, dat de gezonde arbeidsverhoudingen door geen enkele invloed worden verstoord in het bijzonder niet van werkgevers- en werknemers-zijde. De Regering meent intussen, dat bedoelde verhoudingen ten zeerste zouden worden gediend, indien buitenstaanders zich zouden onthouden van het geven van publiciteit met betrekking tot zich voordoende conflicten terzake, voor zover deze publiciteit zich niet richt op het algemeen belang van de Nederlandse Antillen. Het zou niet van werkelijkheidszin getuigen niet in te zien, dat het huidig streven van de arbeiders in principe gerechtvaardigd wordt door ons rechtenstelsel, zoals af te leiden valt uit het Statuut, de Staatsregeling en overige wettelijke bepalingen. Dat dit streven in het beginstadium van zijn ontwikkeling enige kinderziektes vertoont, behoeft aan het

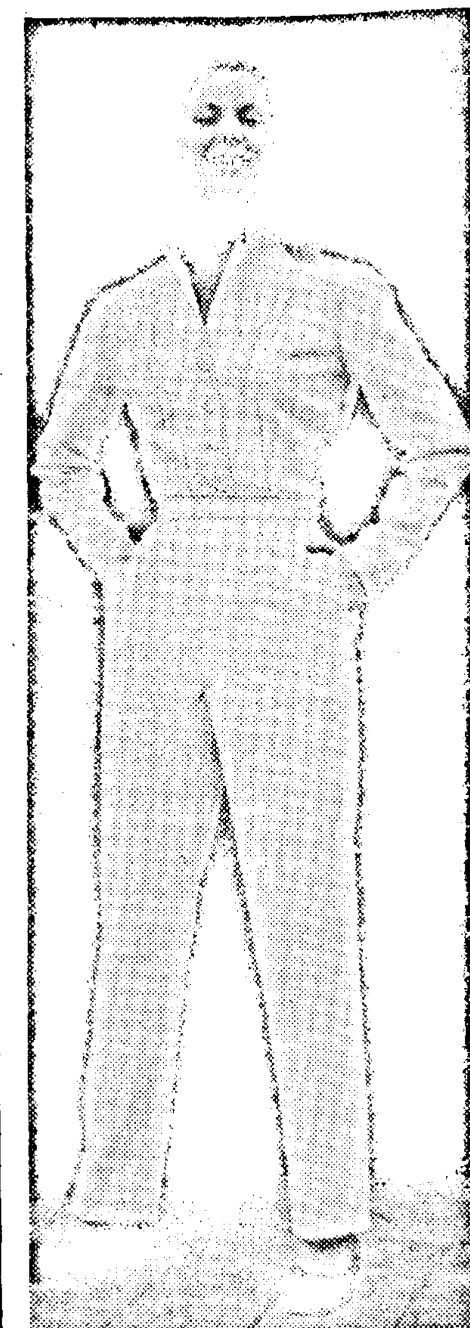
PAG. 6.

Kerstbonus voor werknemers van de C.P.I.M.?

Naar wij vernemen heeft de Werknemersraad, het vertegenwoordigend lichaam van de werknemers in dienst van de CPIM, enige dagen geleden aan de Directie van genoemde Maatschappij om een Kerstbonus verzocht.

Even voor het ter perse gaan van dit nummer vernemen wij, dat de Directie hedenmiddag met de vertegenwoordigers van de Werknemersraad zal vergaderen om de beslissing van de Directie mede te delen.

Naar verluidt gaat het om een bedrag van ƒ 150.—, doch dit laatste kon niet bevestigd worden.

In Parijs is voor deze winter de lange pantalon de grote mode voor de dames. De bekoorlijke mannequin Joana poseert in het wit-wollen model „Espiegle" (creation Amaryllis).

Waaigat geschikt voor zeilsport?

Willemstad. — Door het Bestuurscollege wordt er de aandacht op gevestigd, dat in de naaste toekomst gelden beschikbaar moeten komen voor vernieuwing van het rioleringssysteem in het stadsgedeelte begrensd door Julianaplein — Scharlooweg — Concordiastraat — Waaigat — Theaterstraat — Pietermaai — Penstraat — hoek Julianaplein. Vele leden van Afdeling 2 wensen er evenwel op te wijzen, dat ook op andere plaatsen de riolering vernieuwing of verbetering behoeft.

Deze leden geven het Bestuurscollege in overweging het Waaigat schoon te maken. De toestand aldaar is naar mening van deze leden niet zoals het behoort.

Na grondige schoonmaak kan onder meer worden verkregen dat het Waaigat voor sportbeoefening kan worden aangewend. Hierbij wordt gedacht aan roei- en zeilsport.

In verband met het feit dat wegenaanleg op vele particuliere gronden zeer noodzakelijk is, is naar het oordeel van een lid een zeer spoedige invoering van regelen welke deze wegenaanleg mogelijk maken, dringend gewenst.

„Duiken in het Caraibisch Zeeschap"

Willemstad. — De avond waarop Cappy Lenderink zal spreken over: „Duiken in het Caraibisch Zeeschap" en Fred Fischer slides zal vertonen, wordt gehouden op dinsdag 20 december, en dus niet hedenavond.

Stichting Jeugdzorg had goed jaar

Wordt Groot Sta. Martha ingericht als vacantie-oord

Plan met opzet als Nederl. Bio-vacantie-oord

De Stichting Jeugdzorg Curacao meldt, dat het afgelopen jaar mede dank zij veler hulp voor het jeugdwerk op Curacao een goed jaar geweest is. Op 2 Augustus 1954 werd de Stichting in het leven geroepen met 2 afdelingen. „Villa Maria", de eerste schakel in de ketting van jeugd-centra, die zich over het gehele eiland aan het ontwikkelen is en de jeugdafdeling van de buurtvereniging „Luis Brion", eerste in haar soort op Curacao.

Nu telt de stichting 5 georganiseerde afdelingen. Er bij zijn gkomen in chronologische volgorde: de jeugdafdeling Barber, de jeugdafdeling Soto en de jeugdafdeling van de buurtvereniging „Maria Mai" op Suffisant.

Naast het regelmatige werk in deze afdelingen zijn er enkele grote projecten, die de directe aandacht van het hoofdbestuur vragen voor de naaste toekomst en wel:
de Creche of kinderbewaarplaats voor werkende en winkelende moeders, en het tehuis voor bedreigde en moeilijke meisjes.

Voor de crèche is door de Stichting aangekocht het pand Arraratweg 2. Als alles volgens schema loopt, hoopt de stichting nog in december te beginnen met het opknappen, verbouwen en inrichten van deze kinderbewaarplaats.

De aankoopsom was ƒ 15.000,—. Voor het opknappen, verbouwen en inrichten zal naar schatting nog eens ƒ 15.000,— nodig zijn. De exploitatierekening van de crèche zal volgens onze eerste calculaties een jaarlijks tekort opleveren van ƒ 10.000,—. Er zal naar gestreefd worden om de exploitatie-rekening sluitend te krijgen. Om dat te bereiken zal er een redelijk tarief vastgesteld worden voor het bewaren van de kinderen. Vele werkende moeders van kleuters tussen 0 en 3 jaar zullen echter niet bij machte zijn om voor de zorg aan hun kinderen gewijd te betalen. En juist voor die moeders wil de stichting in de eerste plaats een steun zijn.

Voor het tehuis voor bedreigde en moeilijke meisjes heeft de stichting in principe de beschikking gekregen over het landhuis Ronde Klip. De stichting is in onderhandeling met een ervaren, gediplomeerde directrice voor dit tehuis. De stichting Monumenten Zorg heeft haar steun toegezegd bij de restauratie.

Voorts staat nog als belangrijk project op het programma het restaureren en inrichten als vacantie-oord van het landgoed Groot Santa Martha. Bij deze ontwikkeling is gedacht aan een opzet als die van Nederlands Bio-vacantie-oord.

Er zijn verschillende manieren om de met de bovengenoemde projecten gemoeide kosten te dekken. Eén en de gemakkelijkste methode is ongetwijfeld: vragen om subsidie. Dáár zou de stichting echter alleen in uiterste nood toe willen overgaan. In het afgelopen verenigingsjaar werd een aanzienlijk bedrag ontvangen als nettobate van de door de afdeling „Villa Maria" georganiseerde sprookjestuin. In 1956 gaan de sprookjes met vacantie. In 1957 hoopt „Villa Maria" onze lezers met een serie nieuwe sprookjes te verrassen.

Het Gouvernement van de Nederlandse Antillen steunt het werk met 3 aandelen in de winst van de Landsloterij. Hoeveel dat zal opbrengen, is thans nog niet te voorzien. Vermoedelijk ƒ 8400,—.

Het Cultuur Centrum Curaçao heeft de Stichting gesteund met de opbrengst van een gala-avond in de Sociëteit Curaçao van Harry van Oss.
Speciaal voor het bijeenbrengen van de benodigde gelden voor het meisjestehuis op Ronde Klip is er in het leven geroepen. „Het Curaçaose Kindercircus BIMM". Het is de bedoeling dat het circus jaarlijks zijn poorten zal openen.

Vele particulieren en instellingen gaven grote en kleine bedragen om he mooie werk te kunnen voortzetten en verder ontwikkelen.

De donateurs-actie heeft vorig jaar ongeveer ƒ 6000,— opgebracht. Het clubhuis van „Villa Maria" (met zijn 100 meisjesleden) is verbeterd en vergroot. Het clubhuis van „Luis Brion" op Marie Pompoen wordt nu doelmatiger en hygiënischer ingericht.
„Wij hopen, dat onze vaste donateurs ons dit jaar even goed zullen bedenken als het vorig jaar", aldus de Stichting.

Verschenen

Willemstad. — Dezer dagen zijn de Statuten van de Algemene Nederlands Antilliaanse Ambtenarenbond verschenen. Verder verschenen de Statuten van de "Rumpel Management Corporation N.V.", opgericht door de "Caraibische Beheers Maatschappij NV" en de "Caraibische Participatie Maatschappij NV", alsmede de Statuten van de "Curaçaose Amateur Rijwielsport Bond" (Curaçao Amateur Cycling Association).

SALAS "book parade"

Willemstad. — Wij ontvingen een "book parade" van Boekhandel Salas, waarin een speciale aanbieding wordt gedaan van boeken, geschikt voor Kerstgeschenk. Het keurig verzorgde en geïllustreerde werkje is een kleine catalogue en valt zeer in de smaak.
Een aantrekkelijke uitgave die het lezend publiek zeker behulpzaam zal zijn bij het maken van een keuze uit verschillende bijzondere boeken.

Enkele dagen geleden publiceerden wij het bericht, dat Bertha Hertog, het Nederlandse meisje, dat vier jaar geleden van zich deed spreken door haar (later ongeldig verklaarde) huwelijk met een Moslem, zich thans op 18-jarige leeftijd verloofd heeft met een jongeman uit de Brabantse stad Bergen op Zoom, Johan Wolkenfelt. Hieronder een foto van het verloofde paar.

In Club San Tarcisio

Pater BRADA sprak over: „Sociale rechtvaardigheid"

Willemstad. — In een matig gevulde zaal van de Club San Tarcisio hield de R. K. Vereniging „Renacemento Cristian" de eerste van een serie lezingen. Deze lezing, welke getiteld was „Kico ta husticia Social" (Wat is sociale rechtvaardigheid?) werd door de Z. Eerw. Pater Brada gehouden in het Papiamento. Mej. Raquel Newton leidde de spreker in

Spreker gaf eerst een verklaring van Sociale Rechtvaardigheid, schetste verder de toestand van onze gemeenschap op sociaal gebied, en gaf vervolgens een beeld van wat er zo al gedaan is door o.a. de R.K. Volksbond en de verschillende R. K. Bonden.
Ook de Sociale Wetgeving van de Nederlandse Antillen werd belicht.
Spreker besloot met als zijn mening te poneren, dat er werk genoeg is voor een Katholieke Sociale actie.
Na de pauze maakten velen van de gelegenheid tot het stellen van vragen gebruik. Een teken dat er veel belangstelling is voor dergelijke onderwerpen.
De volgende lezing wordt gehouden op Vrijdag a.s. door Pater Dr. C. Micklinghoff. Deze behandelt de vraag: Is het verboden de bijbel te lezen? De lezingen worden in de landstaal gehouden. Aanvang om 7.30 uur.

Ladderwedstrijden voor jeugdige schermers

Willemstad. — Woensdag, 14 December a.s. zullen in de school te Julianadorp de ladderwedstrijden voor de jeugdschermers van Asiento aanvangen. Elke schermer(sters) kan per oefenavond één tegenstander uitdagen. Begonnen zal worden met de volgende stand:
1. L. v.d. Steen
2. M. Coppoolse
3. E. Waas
4. I. Bunte
5. G. Pistoor
6. H. Pietersz
7. L. Reitsma.

Dit is een goede stimulans voor de jeugdschermers om partijen te trekken en ervaring op te doen. Mede hierdoor zal het schermpeil weer omhoog komen.
Veel succes!

Wie is de gelukkige?

nr	5205	ƒ 1.200,—
le	5206	„ 72.000,—
nr	5207	„ 1.200,—

Verkocht door Abigail Leio Jen Tai (CURACAO)

nr	24272	ƒ 960,—
2e	24273	„ 24.000,—
nr	24274	„ 960,—

(Onverkocht)

nr	7620	ƒ 720,—
3e	7621	„ 12.000,—
nr	7622	„ 720,—

Verkocht door Delia Irausquin (CURACAO)

PRIJZEN VAN ƒ 1200,—: nr 5652 — 9674 — 15384 — 23298 — 23534 — 24343.

PRIJZEN VAN ƒ 600,—: nr 3323 — 6416 — 9261 — 12010 — 14505 — 15408 — 15928 — 19819 — 21640 — 23416.

PRIJZEN VAN ƒ 300,—: nr 559 — 959 — 990 — 1099 — 1223 — 1625 — 1668 — 1778 — 1811 — 2347 — 2419 — 2940 — 3254 — 3329 — 4267 — 4686 — 4844 — 4909 — 5254 — 5714 — 6275 — 6971 — 7148 — 7154 — 8663 — 8243 — 8897 — 9014 — 9816 — 9986 — 10269 — 10303 — 10387 — 10317 — 10818 — 10393 — 11111 — 11806 — 11989 — 12814 — 13119 — 13730 — 13775 — 13953 — 13998 — 14423 — 14498 — 15417 — 15779 — 15956 — 16664 — 16670 — 17514 — 18036 — 18341 — 18381 — 18861 — 19462 — 19708 — 20057 — 20305 — 20810 — 21634 — 21970 — 22208 — 22469 — 22540 — 22661 — 22664 — 23026 — 23389 — 23965 — 24028 — 24045 — 24865.

Curafilm in Cultuur Centrum

Willemstad. — Op Woensdag en Donderdag, des avonds om 8.15 uur worden in de patio van het Cultuur Centrum filmavonden gehouden van de Gouvernementsfilmdienst.
Het programma van deze voorstellingen bevat:

1. KLEURENFILM VAN HET KONINKLIJK BEZOEK AAN CURACAO, 1955. (Uitgebracht door Curafilm); 2. NEDERLANDSE NIEUWSJOURNAALS 48 en 49, waarin vele actuele gebeurtenissen zoals b.v. de Sinterklaasviering in Nederland; 3. TROOPING THE COLOURS; een kleurenreportage van de stijlvolle en spectaculaire Engelse parade; 4. THE DUTCH WAY; een kleurenfilm die de visie van een Amerikaan op Nederland weergeeft.

De toegangsprijs bedraagt 25 cent. Uitdrukkelijk wordt aangekondigd, dat kinderen zonder voldoende geleide niet kunnen worden toegelaten. De zaal wordt om kwart voor acht opengesteld.

Tevoren bestaat gelegenheid om de tentoonstelling „Boeken, prenten, kaarten en documenten van de Nederlandse Antillen, Suriname en het Caribisch gebied" te bezichtigen. Waar dit de laatste gelegenheid is deze boeiende tentoonstelling te bezichtigen kunnen wij de combinatie van beide evenementen van harte aanbevelen voor een geslaagde avond!

Aanbesteding DoktERSwoningen een feit

Willemstad. — Dezer dagen vond de openbare aanbesteding plaats van bestek no. 257 A; Het bouwen van 2 gezondheidscentra, Dokterswoningen enz. op Curaçao. Er werd als volgt ingeschreven:
P. F. Cijntje voor perceel 1 en 11 ƒ 77.600.
S. D. Martis voor perceel 111, IV, V, VI en VII resp. 58.000; 69.600; 5.000; 2.800 en 65.060.
A. J. Cijntje voor de percelen 1 t/m VII resp. ƒ 58.150; 19.500; 56.850; 60.500; 3.500; 3.100; 65.500 en totaal 267.100.
A. B. Faay voor de percelen 1,11 en 111 resp. ƒ 58.000, 21.000 en 55.500, totaal 133.000.
v/d Kwast schreef in voor alle percelen voor een totaalbedrag van ƒ 279.000.

Wij tekenen hier bij aan dat nu eindelijk de aanbesteding plaatsvond van de Dokterswoning op Soto, waarvan de bouw sedert de orkaan „Hazel", het vorig jaar oktober was toegezegd. Onze lezers herinneren zich nog wel de reportage die onze redacteur maakte over het oude doktershuis op Banda Abao (Pannekoek) dat door de aanhoudende regen na de orkaan „Hazel" in een binnenmeer veranderde.

AANBESTEDING.

De Commissie van Administratie voor de Strafgevangenis en het Huis van Bewaring op het eiland Curaçao zal op Donderdag, 29 December 1955, des voormiddags 10.00 uur ten parkette van de Procureur-Generaal, Voorzitter van genoemde Commissie, op het Raadhuis aan het Wilhelminaplein te Willemstad, in het openbaar aanbesteden de levering bij contract van:

a) AARDAPPELEN PER KRAT, BONEN, CAPUCIJNERS;
b) RODE BONEN, LIMA-BONEN, SPLIT ERWTEN PER ZAK;
c) MARGARINE BOTER PER BLIK VAN 25 POND;
d) UIEN;
e) ZOETE OLIE PER BLIK VAN 5 GALLON;
f) KOFFIE PER ZAK VAN 100 POND;
g) MAISMEEL PER ZAK VAN 100 POND;
h) MELK IN BLIK PER KIST;
i) RIJST PER ZAK VAN 100 POND;
j) BROOD;
k) WITTE SUIKER;
l) GEZOUTEN VIS, GEZOUTEN VLEES;
m) VERS VLEES ZONDER VEL OF BEEN;
n) SOEP VLEES EN SOEP BENEN;
o) BLAUWE ZEEP;
p) THEE PER PAK VAN 1 POND;
q) ZOUT PER KARTON; en
r) DIVERSE GROENTEN IN BLIK VAN 1 LITER.

De inschrijvingsbiljetten, op zegel van f. 1.—, kunnen uiterlijk tot Dinsdag 27 December 1955, des namiddags 4.00 uur worden ingeleverd bij de Directeur van de Strafgevangenis en het Huis van Bewaring op Curaçao, bij wie de voorwaarden van levering ter inzage liggen en ook verdere inlichtingen te bekomen zijn.

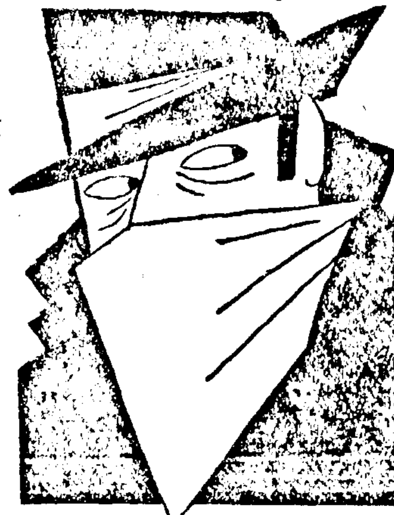
Belanghebbenden kunnen bij het openen der biljetten tegenwoordig zijn. De gunning van de levering behoudt de Commissie zich voor.

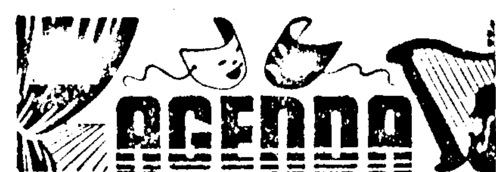
In verband met de geringe vastheid van prijzen zal de aanbesteding geschieden onder de navolgende voorwaarden.

Bij de inschrijving wordt prijsopgave gedaan.
Deze prijsopgave is bindend gedurende één kwartaal.
Aan het einde van ieder kwartaal staat het beide partijen vrij, te beslissen of de leveranties gedurende het volgende kwartaal al dan niet tegen dezelfde prijs zullen worden voortgezet.

Gedurende het kwartaal zal van de voor dat tijdvak overeengekomen prijs niet worden afgeweken.

Willemstad, December 1955.
Namens de Commissie voornoemd,
De fgd. Voorzitter,
Mr. W. H. ARIËNS.
De Secretaris,
J. H. KROMHOUT.

WEST END. ROXY en CINELANDIA; zie de advertenties elders in dit blad.
CARIBE
„Johny Guitar" 20.00 uur.
REX
„De Ranchero a impresario" 20.00 uur
ROYAL
„Iron mountain trail".
SUFFISANTTHEATER
„El caso de la mujer assesinadita"
PISCADERABAAI.
Lezing Mr. Smeets
Ned. Ant. Juridisch Genootschap
CHOBOLOBO
Dans en dinner
APOTHEKEN
De nachtdienst wordt waargenomen in Otrabanda door Botica Coromoto, Bredestraat en in Punda door Botica Juliana, Julianaplein.
WEERBERICHT
Max. temp. 28.3 C. (83.0 F.); Min. temp. 25.7 C. (78.3 F.); Gem. 26.6 C. (79.9 F.); Max. wind 20, Min. wind 9, Gem. 13.6 knopen. Vochtigheid 75.5%. Neerslag 1.27 mm. Helder 1, Licht bew. 11; Bewolkt 12 uren.
VAART
Haven: Vrachtschepen 3 in, 3 uit; Tankschepen 17 in, 16 uit; Zeilschepen 5 in, 4 uit; Passagiers landend 73, vertrokken 5, doorgaand 27.
Hato: Vliegtuigen 13 in, 9 uit; Passagiers landend 162, vertrokken 68, doorgaand 108.

De Heer en Mevrouw
E. Cohen Henriquez - Curiel
geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun zoon:
RAOUL.
Curaçao, St. Elizabeth's Gasthuis
11 December 1955.

LONDENS COMMENTAAR

(Van onze Londense correspondent)

Wat wint bij het klimmen der jaren de beklommene? Er staat geschreven dat het de wijsheid is die ontbloeit aan de heester des ouderdoms. Maar wij keken om ons heen en oogsten slechts twijfel. Waarom, hebben wij ons afgevraagd, zal men ons prijzen als wij oud zijn; waarom ons eren als de haren grijzen; waarom ons eerbiedigen als wij, mat en zat van jaren in de tuin gezeten, de slak zullen benijden om de vaart waarmee zij voortraast langs het bemoste tuinpad? Wij wisten het antwoord niet en vroegen het aan hem die wij in ons bestaan de eretitel hebben toegekend van „il maestro di color che sanno", de meester aller filosofen, wij vroegen het aan onze kapper, die tien jaren lang onze haren heeft gesneden in een klein straatje in Kensington en die er groot en blijvend vermaak in schept dat hij, die zijn bestaan zoekt in andermans haren, zelf zo kaal is als een tomaat. Wat, vroegen wij aan onze kapper die vele jaren ouder is dan wijzelf, zijn de voordelen des ouderdoms?

Aardappelenzondag

Onze kapper, die eigenaar is van wat men in Engeland een „corporatie", een „erker" of kort en krachtig een „pot" noemt, lachte. Of liever hij gaf uiting aan zijn genoegen door een grommend geluid ver in het binnenste van zijn abdominale rotonde. Het geluid zwol aan als een ver onweer boven een bos om vervolgens in een traag diminuendo plaats te maken voor de stilte. Onze kapper had gelachen. „Meneer," zei onze haarsnijder, „ik zal u eens wat vertellen over de voordelen van de oude dag. Maar zet alle gedachten aan eerbied en mensen die hoeden voor je afnemen uit uw hoofd. En vergeet de wijsheid, meneer. Als u bedenkt dat je, als je tenminste niet onder een bus komt, gedoemd bent om oud te worden, en dat alle mensen in het zelfde schuitje zitten en dat er onder alle mensen maar een heel klein handjevol het zo ver brengt dat ze van verre aan de wijsheid mogen ruiken.... Kort van achteren, meneer?" „Kort van achteren," antwoordden wij. „Wel," hernam de kapper, terwijl hij ons achterhoofd korting begon te verlenen, „wat ik maar zeggen wil is dat er maar een heel klein beetje wijsheid is in de wereld. En de man die meent dat hij wijs zal worden, alleen maar omdat hij ophoudt jong te zijn, is gek, stapelgek, meneer. Elk kalf wordt een koe, meneer, elke dikkop een kikker. Maar met de wijsheid is het anders gesteld. De wijsheid, meneer, praat mij er niet van." Wij gehoorzaamden en praatten hem er niet van. „Meneer," vervolgde onze kapper, „ik zal u eens vertellen wat de voordelen van de ouderdom zijn. En nu moet u niet denken dat ik daar jaren over heb moeten piekeren voordat ik het ontdekte. Nee, mijnheer, het kwam me letterlijk aangevlogen. Op een zondag, een jaar of twintig geleden. Ik heb nog nooit zo gelachen, en mijn vrouw dacht dat ik gek was geworden. Hemeltjе, meneer, wat heb ik op die dag gelachen! Zoals ik zei, het gebeurde op een zondag. En zo lang ik mij kan herinneren, eerst bij mijn oude lui thuis en daarna zolang ik getrouwd was, had ik mijn leven lang bij de zondagse maaltijd aardappelen gegeten die in de oven gebakken waren, zoals bijna alle Engelsen 's zondags ook altijd zulke gebakken aardappelen eten. Nou, meneer, op die beroemde zondag, zaten wij aan tafel. Mijn vrouw had mij bediend met vlees en groente. En ze zou juist de aardappelen op mijn bord doen, toen mij opeens een licht opging. Meneer, geloof me of geloof me niet, op dat ogenblik besefte ik opeens en voor het eerst van mijn leven dat ik nooit van aardappelen had gehouden en dat ik ze alleen maar een leven lang gegeten had omdat iedereen het deed en omdat ik niet anders wist. Meneer, ik weet niet hoe ik het moet zeggen, maar het was of een enorme last van mijn schouders viel. „Vrouw," zei ik, „ik wil geen aardappelen. Ik wil vandaag geen aardappelen en ik wil morgen geen aardappelen. Ik wil nooit meer aardappelen." Nou, meneer, u kunt zich voorstellen wat mijn vrouw ervan dacht. Ze dacht dat ik gek was geworden. En toen ze me aankeek alsof ze het in Keulen hoorde donderen, begon ik zo verschrikkelijk te lachen dat ik geen woord kon uitbrengen. Eerst toen het erop begon te lijken dat mijn arme Nellie ieder ogenblik in tranen uit zou barsten, hield ik op met lachen, en probeerde haar uit te leggen wat mij overkomen was. Nellie, meneer, is een best wijf, maar je moet van vrouwen nooit veel begrip verwachten. Het zijn andere wezens dan wij en ze snappen er niet veel van. Ik deed mijn best haar uit te leggen waarom ik, na mijn leven lang iedere dag aardappelen gegeten te hebben, opeens nooit meer een aardappel op mijn bord wou zien. Maar ze begreep er niet veel van. Dat heeft te maken met hun psycho-eenofander. Die is anders dan bij ons. Maar, zoals ik zei, Nellie is een mirakelse meid, en ze gaf mij mijn zin. En sindsdien heb ik nooit meer een aardappel in het gezicht gekeken. Het was op die zondag, aardappelenzondag, dat ik opeens begreep dat je, als je oud genoeg bent, het recht hebt om je zelf te zijn. En mijnheer, dat heeft met wijsheid even weinig te maken als een paard met een paraplu. Ik wil er geen doekjes om winden en geen dikke woorden gebruiken. Maar ik weet sedert aardappelenzondag dat je op een goede dag oud genoeg bent om domweg eigenwijs te zijn. De dokter mag praten over vitamientjes en weet ik wat al meer, maar ik lust geen aardappel, dus ik eet geen aardappel. Meneer, sinds aardappelenzondag ben ik een gelukkig man."

Ontbijt van een wijsgeer

Onze kapper is de enige Engelsman die wij kennen die ooit van zichzelf gezegd heeft dat hij gelukkig is. Hij is ook de enige Engelsman die wij kennen waarvan wij geloven dat hij inderdaad gelukkig is, en wij wachtten met spanning op verdere onthullingen over de wijze waarop hij het geluk verworven had. Na enige ogenblikken vanaf een artistieke afstand keurend naar ons hoofd te hebben geschouwd, en na tot de conclusie te zijn gekomen dat de schoonheid van ons hoofd nog steeds te wensen overliet hervatte hij de arbeid en het gesprek. „En die aardappelen meneer, waren alleen maar het begin. Er was mij een groot licht opgegaan en in de volgende dagen ontdekte ik alsmaar meer dingen die ik alleen maar altijd gedaan had omdat ik niet beter wist en mij te veel gestoord had aan wat anderen deden. Weet u, meneer, vóór aardappelenzondag had ik dikwijls opeens zin om een bosje bloemen voor mijn vrouw te kopen. Maar dacht u dat ik het ooit deed? Mij niet gezien! Ik wou niet voor schut lopen op straat met een bos bloemen. Dat schijnen wij in Engeland niet te doen. Heeft u ooit een Engelsman op straat met een bos bloemen zien lopen? Ik niet. Als ik op straat een vent zie met een bos bloemen, dan zeg ik tegen mezelf: „Daar gaat een buitenlander." Maar na aardappelenzondag werd het anders. Als ik nu zin heb Nellie een bos bloemen te gaan kopen, dan koop ik haar een bos bloemen en loop er mee over straat, ook al vinden de mensen dat belachelijk. En het mooiste is dat Nellie, na al die jaren dat ik haar nu bloemen koop, het nog steeds gek vindt, en niks voor een man, en er verlegen van wordt alsof een man eigenlijk zoiets niet moest doen. Maar ze is er blij mee, Nellie, meneer, van dat niet. En er is één ding dat Nellie zelf van aardappelenzondag geleerd heeft. Meneer, wij zijn gek op vis. Als u ons beiden achter de gebakken schol zag zitten, zou u dadelijk zeggen: „Daar zitten een paar tevreden mensen aan tafel." Maar vroeger aten wij alleen maar vis op vrijdag. Dat heeft niets te maken met godsdienst, maar dat doen de meeste Engelsen nu eenmaal. Nou, en op een dinsdag zei ik tegen Nellie: „Nellie, weet je waar ik nou eens zin in heb vandaag, in een grote gebakken schol." En Nellie zei natuurlijk: „Maar, Frank het is dinsdag vandaag." En ik zei: „Nellie, dinsdag of geen dinsdag, ik zie niet in waarom een schol, liefst een heel grote, niet even lekker zou smaken op dinsdag als op vrijdag." Het kostte heel wat moeite, meneer, maar wij aten schol op die dinsdag en nu eten wij vis iedere keer als wij er zin in hebben, en dat, meneer, is heel vaak."

Met een zalige glimlach op zijn voor onze ogen weerspiegeld gezicht zette de meester zijn haarsnijwerk gedurende enige ogenblikken in stilzwijgen voort. En opeens begon weer het rommelen in zijn binnenlanden. Het onweer voer over het bos en onze kapper rondde zijn lippen als zou hij seffens gaan fluiten van plezier. Louter glorie glom op de haarloze koepel van zijn grote schedel. „Meneer," zei hij geheimzinnig, „ik zal u eens wat vertellen. Kort na aardappelenzondag werd Nellies moeder ziek en Nellie ging haar verzorgen. Voor het eerst van ons getrouwde leven was ik met mijzelf alleen. En ik heb nog nooit zoveel plezier gehad. Niet omdat Nellie weg was natuurlijk. Nellie is een beste meid en ik miste haar. Maar weet u wat ik deed in die dagen dat zij weg was, een dag of veertien? Meneer, ik hield een soort gewetensonderzoek. Bij alles wat ik deed vroeg ik me af of ik het zo deed omdat ik niet beter wist, uit sleur, om zo te zeggen. En als ik twijfels had, probeerde ik het anders. Nou, meneer, op de eerste morgen nadat Nellie naar haar moeder was gegaan, zou ik mijn ontbijt klaar maken, u weet wel, bacon en eieren en een paar stukken toast met marmelade en een paar koppen sterke thee. Maar toen ik de keukenkast open deed, zag ik daar die biefstuk liggen die Nellie, voordat ze weg ging, voor mij had gekocht voor het eten van de volgende dag.

En, meneer, geloof me of geloof me niet, opeens had ik hetzelfde gevoel als op aardappelenzondag. Ik zei tegen mijzelf, ik zei: „Frank, wie heeft jou gezegd dat je voor je ontbijt altijd bacon en eieren moet eten met thee en toast en marmelade? Wie heeft jou gezegd dat een mens alleen maar een biefstuk kan eten voor zijn middagmaal?" Meneer, geloof me of geloof mij niet, weet u wat ik die morgen gedaan heb? Meneer, ik heb die biefstuk gebakken, en een blikje erwtjes opengemaakt en daarmee mijn ontbijt gedaan." „En, mijnheer," vervolgde hij terwijl hij zich fluisterend voorover boog en het grote geheim voorzichtig in ons oor deed, „geloof me of geloof me niet, ik heb ook een flesje bier open gemaakt. En, meneer, als u mij die morgen had kunnen zien, en had gezien hoe ik zat te schateren van de lach in mijn eentje tussen de biefstuk en de erwtjes en het bier door, zou u gezegd hebben dat ik van lotje getikt was. Het is het heerlijkste ontbijt dat ik ooit heb gegeten." Hij richtte zich overeind en in de spiegel zagen wij zijn gezicht rood oplopen van ondraaglijk plezier en in zijn binnenlanden rommelde het onweer van horizon tot horizon." Na bekomen te zijn van zijn genot, zei hij met gedempte stem. „Ik heb het Nellie nooit durven vertellen, ik bedoel van dat ontbijt. Ze dacht toch al dat ik een beetje gek was vanwege die aardappelen. Maar ik heb het daarna iedere morgen gedaan, zolang Nellie weg was. Ik heb 's morgens mijn middagmaal gegeten, en 's middags at ik wat mij in de zin kwam. En een paar keren at ik 's middags helemaal niet en zat op mijn eentje te genieten van mijn ontdekking dat alles heel anders kan, en dat wat je gewend bent niet altijd het prettigste is. Ik kan u verzekeren, meneer, dat ik in die dagen dat Nellie weg was gekke dingen heb gedaan. Ik ben zelfs naar Shakespeare gegaan! U misschien niet, maar een hele hoop mensen zouden zeggen, wat heeft in 's hemelsnaam een kapper met Shakespeare te maken. Maar ik dacht bij mijzelf: „Frank jij hebt nooit Shakespeare gezien, dit is je kans." En ik ging."

„Ik wil geen aardappelen"

„Welk stuk heeft u gezien?" vroegen wij belangstellend. „O, u weet wel, meneer," antwoordde de kapper, „ik kan niet op de naam komen, maar het was vol moorden en gekke meiden. Het ging er verduiveld grof toe en ik moet zeggen de mensen hadden rare gewoonten die dagen. Maar ik ben blij dat ik het gezien heb. Zeg nou zelf, meneer, waarom zou een kapper niet naar Shakespeare gaan?" Wij knikten instemmend. „Ziet u, meneer," vervolgde de kapper, „dat wilde ik nu maar zeggen over oud worden. Praat mij niet van de wijsheid, „wisdom, my foot!". Eigenwijsheid is wat je moet hebben, meneer, en alles door je eigen ogen proberen te zien, en geen aardappelen eten als je geen aardappelen wilt hebben, en vis eten op dinsdag en biefstuk eten voor je ontbijt. Dát is het wat je krijgt als je oud wordt." „Ik hoop," voegde hij er bespiegelend aan toe dat ik nog lang leef, en Nellie ook. Er is een hoop ellende op de wereld, meneer, maar er is ook veel moois. En het is jammer dat er een eind aan moet komen. Sjam Poe, meneer?" „Sjam Poe!" antwoordden wij, tegen onze gewoonte, want geluk is een tengere plant en het is eenieders plicht het geluk te besproeien waar hij het langs zijn weg aantreft.

Daar gaat een buitenlander

— Bij een dubbele botsing tussen 4 trams te Madrid zijn 17 personen gewond. Het tweede ongeluk gebeurde op dezelfde plaats als het eerste toen de slachtoffers van de eerste botsing in ziekenauto's werden gedragen.

Ollie Bommel en de Knollengaard

2402 — De kleine tuinman begon ijverig in zijn oogst te zoeken. Mompelend rolde hij zijn knollen door het vertrek om plaats te maken voor een luikje in de vloer.

„Ach ja, knollen!" prevelde hij intussen. „Dat is geen goed groeisel, jonge heer! Nederig, eenvoudig, groeiend in de duisternis en tegen de verdrukking in. En toch zo wit en zo voedzaam. Ach ja, ik mag ze liever dan appelen Ik heb allerhande ooft, maar ik ben het liefste in mijn knollentuin".

Zo sprekende had hij een zakje uit het luik gehaald en gaf dat aan Tom Poes, terwijl hij hem uitgeleide deed.

„Dit zijn vrolijke noten", legde hij uit. „Die helpen misschien Want die stamboom van heer Bommel is uit een twistappel gegroeid — en dat geeft nare toestanden, mijn jongen!"

Nu, daar kon heer Ollie van meepraten Want op datzelfde moment ontving hij een advocaat in zijn studeerkamer die zich voorstelde als de raadsman van de hertog van Bommelergaard.

„Ik wist niet, dat mijn oom een raadsman nodig had", zei heer Bommel. „Anders zou ik mezelf wel hebben aangeboden!"

„Aha! Héél aardig!" sprak de jurist glimlachend. „Nee, mijn waarde jonker, dat zal niet gaan! De zaak waarvoor ik kom is juist tegen U gericht!"

„Tegen mij?" riep heer Ollie geschrokken. „Wat heeft de hertog tegen mij, zou ik wel eens willen weten?"

„Het gaat om Uw bezittingen", legde de ander uit. „U hebt alles wat U heb geërfd, nietwaar?"

„Ja... eh...... ja!" gaf heer Ollie toe. „Van mijn goede vader, ja".

„Mooi", hernam de rechtsgeleerde. „Dat is dan ten onrechte. De hertog is als hoofd van de familie, de enige erfgenaam. Al Uw bezittingen zijn dus van hem!"

Amerik. surplusgoederen voor export

Washington. — Het Amerikaanse ministerie van handel heeft de volgende verkopen van surplusgoederen van de Amerikaanse regering voor export bekendgemaakt:

Boter: 85.184 lbs tegen 35,114 cents per lbs in voorraad aan Venezuela;

Poedermelk: 538.550 lbs tegen 9,05 à 9,09 cents per lbs aan de volgende twaalf landen: 159.500 lbs aan Perú, 77.800 lbs aan Venezuela, 60.000 lbs aan Mexico, 97.250 lbs aan de Philippijnen, 44.000 lbs verdeeld onder Costa Rica, Ecuador, Trinidad en de Nederlandse Antillen, en 100.000 lbs verdeeld onder Perú, El Salvador, de Philippijnen, Venezuela, Honduras en Brits West-Indië.

Oudjes aan de rol

De Big Ben heeft door zijn rasterwerk van steigers weer eens neergekeken op een zonderling schouwspel, toen de hoogbejaarde deelnemers aan de jaarlijkse race voor zeer oude voertuigen, georganiseerd door de Engelse „Royal Automobile Club", sputterend en knallend Westminster Bridge passeerden, op weg van Londen naar Brighton. De wagen op de voorgrond links is een Darracq uit 1903, die rechts op de foto een Dion Bouton uit hetzelfde jaar. Voor de start van deze traditionele wedstrijd waren meer dan tweehonderd wagens, allemaal ouder dan vijftig jaar, naar Hyde Park gekomen.

Verslag 1e Afd. Eilandsraad Curacao

Weinig geestdrift voor uitbreiding van functies, die onverenigbaar zijn met het lidmaatschap van de Raad

Willemstad. — In het Verslag van de 1e Afdeling inzake de Eilandsverordening regelende de functies en betrekkingen, welke onverenigbaar zijn met het lidmaatschap van de Raad, wordt gezegd, dat de leden aan het woord het onbegrijpelijk achten, dat het Bestuurscollege een ontwerpverordening als de onderhavige bij de Raad heeft ingediend.

Het mag immers ook het Bestuurscollege bekend worden geacht dat het geheel tegen de geest van de Eilandenregeling is om een verordening als deze vast te stellen alvorens volkomen is verzekerd dat de eilandelijke autonomie in de meest ruime zin van het eiland-gebied daadwerkelijk de eigen aangelegenheden op eigen kracht, d.w.z. met eigen mensen behartigt. Het is duidelijk dat voorlopig slechts aan een autonomie in wording kan worden gesproken.

De wetgever bij de Eilandenregeling heeft hiermede dan ook terdege rekening gehouden.

Ten einde de ontwikkeling van de autonomie in het belang van de Nederlandse Antillen, de eilandgebieden en het landskind in geen enkel opzicht te belemmeren, heeft de wetgever bij de Eilandenregeling in tegenstelling tot hetgeen terzake is bepaald voor ambtenaren werkzaam bij gemeenten in Nederland, vastgesteld, dat slechts enkele in de Eilandenregeling nader aangegeven functies, werkzaamheden en betrekkingen, van het lidmaatschap van de Raad zijn uitgesloten.

De motieven die de wetgever bij de nog recente vaststelling van de Eilandenregeling tot deze houding hebben bewogen zijn uiteraard nog lang van kracht.

De ontwikkeling der eilandelijke autonomie in de ware zin van het woord is immers pas voor kort begonnen. Het gaat niet slechts om de behartiging van eigen aangelegenheden, doch meer nog om de behartiging van deze aangelegenheden op eigen kracht, door eigen mensen.

Alles wat de ontwikkeling in deze richting belemmert, tegenhoudt of vertraagt, is tegen het belang van het eilandgebied.

Evenals de wetgever bij de Eilandenregeling, zal uiteraard ook de Eilandsraad steeds voor het belang van het eilandgebied op de bres staan.

In dit verband zijn de leden aan het woord dan ook van mening, dat door thans ook andere dan de in de Eilanden-regeling aangegeven functies van het lidmaatschap van de Raad uit te sluiten, een beperking van het kiesrecht plaats vindt welke tegen de ontplooiing van de autonomie en dus tegen het belang van het eilandgebied en in het bijzonder van het landskind moet worden geacht.

Het is te betreuren dat waar Nederlandse ontwerpers der Eilandenregeling begrepen hebben dat het een eerste vereiste is om rekening te houden met plaats, tijd en omstandigheden — **met de Nederlandse Antillen onder de huidige omstandigheden dus** — een Antilliaans Bestuurs-college daarentegen met de aanbieding van deze ontwerpverordening van weinig of geen realiteitszin ten aanzien van de wezenlijke belangen van het eilandgebied blijk geeft.

Het zou voor de Raad een genoegen zijn geweest indien het Bestuurscollege de voortvarendheid welke bij dit onderwerp kennelijk is betracht, getoond zou hebben bij aangelegenheden zoals volkswoningbouw — herziening van lonen van werknemers in Eilandsdienst — opruiming van krotwoningen — het in voldoende mate verschaffen van goed drinkwater, enz. enz. Met vertrouwen overigens in de goede wil van het Bestuurscollege om de belangen van het eilandgebied verband houdende met de ontplooiïng van de autonomie te dienen, geven de leden aan het woord het College in ernstige overweging het onderhavige ontwerp geheel in te trekken.

Een aantal andere leden is van oordeel dat, aangezien wij in een democratische gemeenschap leven, zulks met zich medebrengt dat alle leden van deze gemeenschap hun rechten moeten kunnen uitoefenen en derhalve ook het passief kiesrecht. Deze leden betreuren het dan ook dat het Bestuurscollege door middel van de onderhavige ontwerpverordening het aantal in de Eilanden-regeling genoemde functies en betrekkingen welke onverenigbaar zijn met raadslidmaatschap tracht uit te breiden met enkele ambtelijke functies in het eilandgebied. Naar de mening van deze leden dient aan het oordeel van de betrokken ambtenaren te worden overgelaten of zij het raadslidmaatschap aanvaarden of niet, te meer waar de Eilandregeling de verenigbaarheid van een aantal van deze functies met het raadslidmaatschap veronderstelt. Aangezien kan worden aangenomen, dat mettertijd vele ambtenaren landskinderen in hoge functies van het eilandgebied zullen worden benoemd en in deze functies veel kunnen bijdragen tot verwezenlijking van de autonomie, zijn deze leden van oordeel, dat de ambtenaren dienen te worden beschermd en achten het ook in strijd met de autonomie gedachte de betrokken personen van het lidmaatschap van de Eilandsraad uit te sluiten.

Een aantal andere leden verklaart, hoewel naar hun oordeel de figuur ambtenaar-raadslid niet met de hiërarchische verhouding op de kantoren strookt, stelling te moeten nemen tegen het onderhavige ontwerp.

Deze leden verklaren wel te voelen voor een verordening in die zin, dat de betrokken functionarissen zoals bij het kamerlidmaatschap in Nederland op non-activiteit worden gesteld.

De afdeling stelt in verband met het vorengaande het Bestuurscollege, dan ook voor het onderhavige ontwerp geheel in te trekken.

Verkopen van STANDARD 14% groter dan vorig jaar

New York. — De verkopen van de Standard Oil Company of New Jersey zijn volgens de president der maatschappij dit jaar 14% groter dan het vorig jaar; de stijging in de Verenigde Staten bedroeg 11% en in het buitenland 16%. Verwacht wordt, dat het netto-inkomen in de eerste negen maanden van dit jaar 7,99 dollar per aandeel zal belopen tegen het vorig jaar 7,23 dollar.

De president voorspelde, dat de vraag naar olie in West-Europa in de eerstkomende 20 jaar zou stijgen met ruim 45%, in Latijns Amerika met 200%, in Canada met 150% en in de Verenigde Staten met 60%. Hij raamt, dat de huidige productie van ruwe olie in het Midden-Oosten verdubbeld moet worden ter voorziening in de behoefte van West-Europa alleen. Dit zal een zeer omvangrijke kapitaalsinvestering vereisen. In dit verband verklaarde de president, dat de dochtermaatschappijen van Standard Oil in de toekomst de behoefte verwachten aan 53 nieuwe super-tankschepen, die 321 millioen dollar zullen kosten. Van deze schepen zijn reeds 27 in aanbouw of besteld.

Comet III vestigt nieuw record

Sydney. — De Comet III, het Britse prototype van een passagiersstraalvliegtuig, dat tijdens de weekwisseling een nieuw record vestigde voor een commerciële vlucht Londen-Sydney, bracht een nieuw record op haar naam door de afstand van 3.307 km van Perth naar Sydney af te leggen in 4 uur 6 minuten met een gemiddelde snelheid van circa 800 km per uur.

Engeland gaat waterstofbom vervaardigen

Londen. — Premier Sir Anthony Eden heeft verklaard dat Engeland bij zijn besluit blijft zelf een waterstofbom te maken. Hij zeide dat de Britse regering het maken en het bezit van de bom beschouwt als "afschrikwekkend middel tegen oorlog".

De premier verklaarde dit in antwoord op vragen in het Lagerhuis.

Een Lagerhuislid voor de Labourpartij, Roy Mason, had de vraag gesteld of de premier bij zijn komende besprekingen met president Eisenhower en maarschalk Boelganin zal voorstellen het aantal proefnemingen met atoom- en waterstofbommen te beperken tot een per land per jaar.

De premier zeide bereid te zijn te spreken over manieren om proefnemingen te regelen en te beperken, indien hierbij met de positie van Engeland rekening wordt gehouden.

Mens of Wolf?

door

A. Rutgers van der Loeff-Basenau

69

„Daar kan ik helemaal niet aan dènken," zei de jongen. — Daar heb ik de afgelopen herfst zo veel over gedacht, ging het door hem heen, ik ben zo bang geweest......

„Het zal tante Anna spijten dat we weggaan," zei zij.

„Waarom?"

„Zij begon juist te wennen aan een beetje leven in haar huis. Als iemand een eenzame stakkerd is, dan is zij dat. Het bezit vormt een muur tussen haar en anderen."

„Waarom geeft ze het dan niet weg?" stelde Erlof eenvoudig voor.

„Dat kan ze niet, jongen. Zij is de slaaf van alles wat zij heeft."

„Zij heeft het anders wat fijn tussen haar glimmende meubels op het gewreven zeil," zei hij schamper. „Van al haar kanten kleedjes konden de meisjes de mooiste jurken hebben en van haar fluwelen gordijnen zouden de jongens piekfijne pakken kunnen krijgen," hield hij kwaad vol.

„Welke meisjes en welke jongens?"

„Ik zag vanmorgen op het station een familie......," hij vertelde wat hij had meegemaakt.

Zijn moeder begon te glimlachen. „Is het niet heerlijk dat die moeder haar kinderen terug heeft?" riep ze. „Wat zal zij gelukkig zijn! En denk dan eens aan die arme tante Anna. Zeg eens, in wie z'n schoenen zou je het liefst willen staan?"

Hij keek haar triomfantelijk aan. „In die van de middelste jongen," zei hij. Zij voelde de ernst en het verlangen in zijn woorden, ook al trachtte hij er een grapje van te maken, en het deed haar pijn. Het was zo'n onvervulbare wens.

Ze waren op Sylt terug. Ze liepen over de verste weiden om schapenmest te verzamelen. Het was ijzig koud, hoewel er geen scherpe wind stond. De hemel was strakblauw en op de sloten lag ijs. Ze konden recht toe, recht aan door heel die wijde, grijsgroene ruimte lopen. Van heel hoog klonk zwak het krijsen van de meeuwen, die boven het land zwermden, omdat er op zee, tussen het kruiende ijs niets te vinden was.

Maar ook 't schrale, vlakke land bood niets. Niets anders dan lucht en vrijheid in een hoge, lichte ruimte.

Lene Stojke haalde diep adem. Zij trok de koude, prikkelende lucht tot onder in haar longen en had het verlangen haar armen uit te slaan en te vliegen zoals die vogels daar hoog tegen de hemel. Maar het was niet erg dat het niet kon, want dit lopen hier op de vlakke weiden zonder eind, onder het geweldige uitspansel, leek haast op vliegen. Arm, onbezwaard en vrij voelde zij zich na de verstikkende atmosfeer in Flensburg. Zij voelde zich gelukkig en sterk. Zij was dankbaar voor dit lopen hier op hard bevroren grond, voor de stilte en de vrijheid en voor het leven zelf. En voor het niets-bezitten.

Zo nu en dan moesten ze over prikkeldraad klimmen. Hun zakken schapenmest raakten voller, maar bleven steeds heel licht te dragen.

„Moeder, het is gek, dit eiland is zo klein, maar de wereld lijkt er veel groter dan ergens anders."

„Dat komt omdat de hemel zo groot is, Erlof, ik heb het gevoel dat ik vleugels heb."

„Je bent een beetje mal, moeder," zei hij. Maar zelf maakte hij een luchtsprong die verried hoe blij hij was weer hier te zijn. „Ik wil liever een paard zijn," zei hij en hij begon te galopperen. Hij rende voor haar uit zonder op- of omkijken en toen hij ver weg was en zij zich alleen voelde tussen de aarde en de hemel, strekte zij haar beide armen hoog in de lucht en zei: „God, ik ben zo dankbaar!"

V

Op 9 September 1947 zagen ze, met de D-trein uit het Noorden naar het Zuiden reizend, voor het eerst de toren. Het was nog maar heel in de verte. De trein raasde door de vlakte en daarginds waar heuvels en bergen de horizon afsloten, verhief zich eenzaam in de hoogte de kleine rechte streep van wat in werkelijkheid een reusachtige toren moest zijn.

„Dat is de toren van de bisschopsburcht van Olmenheim," wist een man in de overvolle coupé. „Duizend jaar oud, die burcht......De toren is door Europese studenten gebouwd, tussen de twee wereldoorlogen in. Een symbool van broederschap! Het mocht wat". De hoon lag er dik op en Erlof keek langs een rij van botte, meesmuilende gezichten.

Even leek het alsof zijn moeder iets wilde gaan zeggen, maar zij zag er blijkbaar het hopeloze van in. Zij zweeg.

Het grauwe lelijke station van Olmenheim ontving hen met een geur van damp en kolenstof. Ze liepen door karakterloze straten tot ze kwamen aan het oude ongeschonden hart van de kleine stad. Daar hingen de druiven in dikke trossen onder de raamkozijnen, daar bengelden worstjes achter het kleine raam van een groen geverfd slagerswinkeltje, daar siepelde op een vijfhoekig plein een speels waterstraaltje in een mooie, oude fonteinbak, daar bloeiden late petunia's in bakken voor de ramen en de handwerkers kondigden hun ambacht aan op gemoedelijke uithangborden. Er stonden grote, houten poortdeuren open, waarachter een oude binnenplaats lag met wat groen om een vervallen put, een wagen waarvoor twee ossen stonden gespannen, kippen en kinderen. De straten, met de door langdurig gebruik glad gesleten, ronde keien liepen smal en krom, steil op en af tussen de kleurige oude huizen van hout en leem. Lene Stojke en haar zoon liepen het stadje uit; door de wijnbergen omhoog zochten ze de bosweg die hen brengen moest naar de school. Het was dezelfde Vrije Werkplaats, waar zij eens had les gegeven — dat leek een leven lang geleden. Nu had Erlof er een beurs gekregen. Zij zelf was uitgenodigd voor drie maanden de lerares in handenarbeid te vervangen.

„Waarom hebben ze mij eigenlijk die beurs gegeven?" vroeg Erlof. Het was alles zo plotseling gegaan, halsoverkop waren ze van Sylt vertrokken.

„Om je vader," antwoordde zij. Met een kleine glimlach keek zij de jongen van terzijde aan, maar hij deed alsof hij alleen belangstelling had voor de peren die boven zijn hoofd langs de weg hingen te rijpen. Hier en daar op de hellingen was de wijnoogst al in volle gang.

„Je hebt de beurs gekregen vanwege je vader en alle vaders, die iets betekend hebben in de wereld van het vrije denken." Zoiets schept verplichtingen, dacht zij, maar dat voegde zij er niet aan toe.

(Wordt vervolgd)

EERSTE VAN EUROPA!

Rotterdam streeft Londen voorbij

Stad van adembenemende werkelijkheid

Altijd weer nieuwe havens

(Bijzondere correspondentie uit Nederland)

De strijd om de hegemonie ter zee tussen Engeland en de Nederlanden mag sinds lang historie zijn, er is opnieuw een wedloop gaande, die een primaat als inzet heeft: zal op het eind van dit jaar de haven van Rotterdam in omzet van goederen die van Londen hebben voorbijgestreefd, en daarmee de eerste zijn in Europa, en na New York de tweede ter wereld? In 1954 stond Londen aan de spits met een omzet van 52.652.312 N.R.T., gevolgd door Rotterdam met 48.762.455 N.R.T. In Londen kwamen toen 25.979 schepen aan met een inhoud van 33.787.932 N.R.T., in Rotterdam 18.024 schepen en 32.838.061 N.R.T. In de eerste zes maanden van dit jaar heeft Rotterdam een omzet bereikt van 25.347.909 N.R.T. tegen 18.200.183 N.R.T. in dezelfde periode van 1954. Er kwamen in die tijd 9.840 schepen aan met een inhoud van 18.634.600 N.R.T., tegen in de eerste helft van 1954: 8.534 schepen en 15.524.146 N.R.T. Van Londen zijn over het eerste half jaar van 1955 nog geen cijfers ter beschikking, het is echter bekend, dat hier de groei bij lange na niet gelijk is aan die van Rotterdam. Wanneer men, hiermee rekening houdend, de cijfers bestudeert, blijkt de voorspelling niet gewaagd, dat Rotterdam op 1 januari 1956 met zijn havenomzet aan de kop zal gaan. Het zou daarmee zijn positie van ooit het topjaar 1938, die reeds in het afgelopen jaar volkomen heroverd werd, ook in dit opzicht hebben hersteld.

Voor een vergelijking van de betekenis der verschillende grote havens hebben cijfers als bovengenoemd overigens slechts betrekkelijke waarde. Men kan verschillende criteria stellen: aantal en tonnage der komende en gaande schepen, de hoeveelheid der goederen, die worden geladen of gelost, de omzet dus, maar verder is ook de aard van die goederen van belang, de hoeveelheid arbeid, die zij vereisen, de inkomsten, die zij verzekeren. Stukgoed bijvoorbeeld heeft veel meer waarde voor een haven dan massagoed. Het behandelen van balen, kisten, kratten is heel wat lonender dan wanneer een tankschip met ruwe olie voor de wal komt, een pijpleiding wordt aangeschroefd en automatisch de inhoud overgepompt. Zo heeft een haven van één ton stukgoed soms tien maal zoveel profijt als van één ton massagoed. Het hangt er dan ook weer van af hoe zo'n lading is samengesteld en welk aantal taken hiertoe van de haven-organisatie wordt vereist. Een zo hoog totaalcijfer dient dus voor een juiste waardering eerst te worden ontleed. En verder is het voor de nationale economie belangrijk hoe het aandeel der eigen productie zich verhoudt tot dat van het transitovervoer.

In de jaren voor de oorlog is voor Rotterdam het transitoverkeer veruit [illegible] geweest, meer dan drie kwart van de totale havenomzet. Thans vormen de z.g. nationale goederen bijna 60 pct., de aanvoer dus [illegible] voor de Nederlandse [illegible] van haar producten. De olie voor Pernis speelt hierbij een zeer belangrijke rol en dit verklaart waarom de hoeveelheid stukgoederen in het havenverkeer nog altijd ver bij het massagoed is achtergebleven. Immers, de industrie levert het waardevolle stukgoed en de snelle [illegible] weerspiegelt zich duidelijk in een belangrijke [illegible] sedert de oorlog van ook het kwantum stukgoed in de [illegible] van Rotterdam. Hier stond tegenover een achteruitgang van de [illegible] massagoed: erts en steenkool, in hoofdzaak transito. Dat toch het massagoed een veelvoud is gebleven van het stukgoed, in het afgelopen jaar 38.075.033 N.R.T. tegen 10.687.422 N.R.T., wordt dan ook veroorzaakt door de olie. Er is echter de laatste tijd ook weer een stijgende omslag van ertsen en steenkool, de laatste voornamelijk uit Amerika. Zelfs de Amerikaanse steenkool voor Engeland wordt eerst in Rotterdam op kleinere schepen overgeladen.

De uitbreiding van de Rotterdamse haven houdt met dit alles gelijke tred. Aan de rechteroever, Westelijk van de stad, zijn geen mogelijkheden meer, maar aan de linkeroever waar zich trouwens de grote bassins bevinden, wordt de Eemhaven, bedoeld als speciale industriehaven, tot een drievoudig bekken vergroot. En verder maakt een derde petroleumhaven deel uit van het groots opgezette Botlek-plan, ver naar het Westen, waar een terrein van 1.310 ha, dat de Welplaat omvat en zich verder uitstrekt op de eilanden Voorne, Putten en Rozenburg, is aangewezen voor de zogenaamde zeehavenindustrieën, zoals scheepsbouw, olie-industrie chemische industrie. De brug over de Oude Maas, die nodig was om dit gebied te ontsluiten, is reeds in gebruik en de eerste vestigingen zijn al bekend: het scheepsbouwbedrijf van Verolmen, de Amerikaanse Dow Chemical Industry, terwijl een buitenlandse onderneming er voor haar olieraffineerbedrijf interesse heeft. De voor het Botlek-plan aangewezen terreinen liggen buiten de gemeente Rotterdam, op het gebied van Spijkenisse, Geervliet en Rozenburg. De situatie van dit enorme complex aan overal diep water is van grote betekenis voor de verdere industrialisatie langs de Waterweg.

> *Voor een eeuwigheid van groei en voorspoed schijnt haar ligging bestemd, in één bedrijvige omklemming van hier, de bocht der rivier, de eindeloze water- én goederenstroom naar en van de wereld*

Vier nieuwe tunnels?

Met eenzelfde voortvarendheid beziet men in Rotterdam het vraagstuk der oeververbinding. De bestaande Maastunnel is aan de grens van haar capaciteit en ook de Willemsbrug kan het toenemend verkeer nauwelijks meer verwerken. Er is nu in Rotterdam sprake van liefst vier nieuwe tunnels. De plannen voor een tramtunnel zullen de Rotterdamse raad in het komend voorjaar bereiken: deze tunnel zou binnen vijf jaar gereed kunnen zijn en de Willemsbrug ontlasten van het tramverkeer. In het stadsplan is reeds lang voorzien in de bouw van een nieuwe meer Oostelijk gelegen brug, die de Willemsbrug zou moeten vervangen. Er gaan thans stemmen op om liever in plaats van die nieuwe brug ook hier een tunnel te bouwen. En tenslotte hebben de Nederlandse Spoorwegen de mogelijkheid in studie genomen om de bestaande spoorbrug te vervangen door tevens een tunnel, die het mogelijk zou maken de frequentie op de hoofdlijn van het Westen naar het Zuiden des lands nog verder op te voeren. Ook voor het langzame goederenvervoer tussen Noord en Zuid zou dan nog een spoorwegtunnel nodig zijn. Het spoorwegviaduct dwars door Rotterdam zou hiermede kunnen verdwijnen.

De dynamiek van straks de eerste haven van Europa is iedere keer opnieuw, dat men de stad bezoekt, een adembenemende werkelijkheid. Men ziet de nieuwe binnenstad als het ware van maand tot maand gestalte krijgen: telkens andere gebouwen, huizenblokken, stadsaspecten. Het pas geopende Zeven Provinciënhuis, winkelbuurt en marktbedrijf verdieping op verdieping onder één dak, is vanbuiten waanzinnig en van binnen fascinerend. De vereenzaamde St-Laurens heeft nu weer helemaal een stad om zich heen, maar de contouren schreeuwen als het ware in louter dissonanten tegen de statuur van toren en kerk omhoog. Hier triomfeert, door niets gestuit, het eigentijdse bouwen en hier aanvaardt men het, benieuwd, verbaasd, overrompeld.

„Schoonheid, ze verdwijnt niet voor wat gillend gefluit en sissende stoom, ze ontstaat uit de perceptie alleen en schuilt overal", leest men ergens een citaat uit Schmidt Degener's „Phoenix". Hij schreef dit van het oude Rotterdam, maar het geldt meer dan ooit voor het nieuwe: het Rotterdam van glas en van beton, de ongeremde stad, die zichzelf gestalte geeft met een onstuimigheid, een haast rauw geweld als wou zij zich hier aan de Maas voor de eeuwigheid doen gelden. En voor een eeuwigheid van groei en voorspoed schijnt ook haar ligging bestemd, in één bedrijvige omklemming van hier de bocht der rivier, de eindeloze water- en goederenstroom naar en van de wereld.

Gedrang van schepen

Het Rotterdam van vandaag is inderdaad een geweldige gebeurtenis, die men bij elk bezoek met nieuwe hevigheid ondergaat. Een gebeurtenis op overal de steigers, een gebeurtenis niet minder op loswal en water, temidden van het gedrang der schepen. Men kan daar niet genoeg naar kijken, naar dat water en naar die schepen, staande op het Charloisse hoofd, of mooier nog, op de kop van de sluisjesdijk, tussen de rivier en het Waalhaven-bassin, waar men de welvaart zelf kan gadeslaan, hoe zij zich beijvert voor Rotterdam. Het is een beeld vol grauwe en grijze tonen: schepen naast schepen langs de kaden en overal op stroom, menierode en donkere rompen, lichtere dekhuizen, masten, laadbomen, zwarte, rode en gele schoorstenen, met banden in nogmaals die kleuren, een dicht struikgewas van kranen er boven uit, giraffen en wipkranen, de laadbruggen horizontaal als machtig tegenaccent. Als zwaarlijvige veelarmige poliepen klitten de elevatoren opeen. En ergens staat een drijvende bok wijdbeens te tillen. En waar men ook kijkt, schuren de lichters langszij, in lading en lossing, met gulzig wijd-open luiken, hijs na hijs zwevend en zwierend, omhoog of omlaag, de kranen zwenkend en zwichtend, de lieren ratelend aan dek.

Het water is van een vreemde onrust, een bezetenheid, slierend en zwalpend met voegen en voren van vuilwit schuim achter de vaart der schepen, glippend voor en langs elkaar heen. Een legioen van klein en grote sleepboten snijdt af en aan door het golfgespoel, sjort aan logge enorme kasten, die laden komen voor de Rijn, bengt de lichters langszij en vervult honderd taken in dienst van het waterbedrijf. Stoom, rook en smook drijft over de emplacementen en daarboven verwaait de herfstlucht met regenwolken in flarden, telkens vegen van licht over de breedte der rivier, die glanst en schittert, de kaatsing ver langs de oevers, op zo veel nieuwe gevelwanden, in duizend blinkende ogen van de herboren stad

Watervoorzienings-perikelen en naambordjes in de Plantentuin

Willemstad. — In het Verslag der 2e Afdeling van de Eilandsraad wordt gezegd, dat enige leden het op prijs stellen, dat in de toekomst ook in de begrotingen van de bedrijven de rekeningscijfers van 2 achtereenvolgende jaren worden vermeld.

Vele leden merken op dat in de omgeving van Santa Maria in diverse goed bebouwde wijken o.a. Calabari nog geen waterdistributienet is aangelegd. Ook op deze begroting wordt daarin nog niet voorzien. Zij dringen aan op spoedige voorziening voor deze in de onmiddellijke nabijheid van de stad gelegen wijken.

Een lid doet de suggestie voor het bezoek aan de plantentuin entree te heffen.

Een lid vraagt aandacht van het Bestuurscollege voor beplanting van de grondstrook gelegen bij de van Leeuwenhoekstraat tussen de Ambachtsschool en de Joan Mauritsschool.

Het totaalbedrag van de begroting voor Landbouw enz. van ƒ 100.301,— doet enkele leden de vraag stellen wat eigenlijk voor dit bedrag wordt gepresteerd.

Zij merken voorts op dat voorzover zij kunnen nagaan in 1955 aan onderhoud van dammen nog niets is gedaan.

Een lid vreest dat het ondoelmatig is, dat op plaatsen waar een waterdistributienet is aangelegd en aansluitingen worden gemaakt, waarvoor tegen betaling water kan worden betrokken, toch ook tevens kosteloze waterverschaffing blijft doorgaan. Gaarne zal dit lid toelichting dienaangaande ontvangen.

De Afdeling geeft het Bestuurscollege in overweging de watertarieven op hun sociale instellingen te onderzoeken en zo nodig te herzien.

Enkele leden merkten op dat vooral grote gezinnen, wonende in huizen van betrekkelijk geringe huurwaarde, hoge waterprijzen betalen.

Zeer vele leden stellen het op prijs dat in de plantentuin, zowel bij de bomen en planten als bij de dieren, bordjes worden geplaatst met de namen, ook luidende in de landstaal.

De vereniging der Roomse en Byzantijnse kerken

Salzburg. — Tijdens een vergadering te Salzburg is een nieuwe beweging tot stand gekomen om de vereniging van de Roomse en Byzantijnse kerken teweeg te brengen. De vergadering werd bijgewoond door leiders van de rooms-katholieke en Russisch orthodoxe kerken. De aartsbisschop van Salzburg, dr Andreas Rohracher, sprak de oprichtingsvergadering van de "Catholica Unico" toe. Hij betoogde, dat "geen offer te zwaar zou zijn om de hereniging tot stand te brengen". De verdeling, aldus spreker, was "een gedenkteken aan het falen van Christenen".

— De Britse Bond voor Wegverkeer heeft besloten 35 landen uit te nodigen voor een conferentie ter bespreking van problemen van het verkeer in steden. Deze conferentie zal van 17 tot 20 September 1956 worden gehouden.

Delannoit weer in de ring

Brussel. — De oud-kampioen van België en van Europa middengewicht Cyrille Delannoit, aan wie de Belgische boksbond op zijn verzoek een licentie heeft uitgereikt, zal te Antwerpen weer in de ring verschijnen.

Zijn tegenstander zal Mino zijn, eveneens oud-kampioen van België in het middengewicht.

Bokser blijft twaalf dagen buiten kennis

Luxemburg. — Na twaalf weken te zijn verpleegd in een kliniek, is de Luxemburgse middengewicht bokser Franz Ehringer naar huis teruggekeerd. In de negende ronde van een partij tegen Bentz op 2 oktober werd hij neergeslagen, waarbij hij met de nek op het onderste koord van de ring terecht kwam; in de voorgaande ronde was hij reeds eenmaal gevloerd en toen had hij met zijn achterhoofd het canvas geraakt. Hij bleef twaalf dagen buiten kennis en na een hersenoperatie traden verlammingsverschijnselen in en spraakstoornissen op. Desondanks heeft Ehringer zijn strijd tegen de dood gewonnen, maar hij zal nooit meer kunnen boksen.

Binnenkort begint een proces, dat zal moeten uitwijzen, in hoeverre het ontbreken van de reglementair voorgeschreven onderlaag in de ring oorzaak is geweest van de door Ehringer opgelopen hersenkwetsuren.

TURPIN komt in de ring terug

New York. — De manager van Randolph Turpin heeft verklaard, dat de oudwereldkampioen middengewicht besloten heeft weer terug te keren in de ring. Turpin heeft afstand gedaan van de titel kampioen van Groot Brittannië half zwaargewicht en van deze titel van het Britse Empire na een nederlaag tegen de Canadees Gordon Wallace op 18 oktober. Hij wil thans deze titels heroveren.

Sportnieuws

Parijs. — Robert Cohen, wereldkampioen bantamgewicht, heeft in een gevecht, waarbij de titel niet op het spel stond verloren van de Franse vedergewicht-kampioen Cherif Mamia door interventie van de scheidsrechter in de tiende en laatste ronde.

Cohen was reeds enige malen neergeslagen en in de tiende ronde liep hij een bloedende wond boven zijn linker wenkbrauw op. Hamia had toen reeds een grote puntenvoorsprong.

Londen. — Bij de internationale zwemwedstrijden te Londen verbeterde Mary Kok het wereldrecord 440 yards slag. Haar tijd was 5 min. 7,2 sec. Het oude record stond op naam van Ann Curtis (USA) met 5 min 7.9.

De Nederlandse ploeg bestaande uit Jopie Van Alphen, rugslag, Doortje de Leeuw, schooslag, Atie Voorbij, vlinderslag, en Cockie Gastelaars vrije slag, verbeterde ook 't wereldrecord 4 maal 100 yards wisselslag estafette. De tijd was 4 min. 30.2 sec., een verbetering van 0,3 sec. Op de tweede dag van de internationale zwemwedstrijden te Londen bewees Mary Kok opnieuw haar grote vorm door de vier keer 100 yards wisselslag te zwemmen in de wereldrecordtijd van 5 min. 10,5 sec.

De 220 yard rugslag won Leny de Nijs met 2 min 40,4 sec.

De 100 yards vlinderslag was voor Atie Voorbij met 1 min 6.2 sec.

De vijfde overwinning van die dag was voor Doortje de Leeuw met een overwinning op de 220 yards schoolslag in 2/59,9 sec.

Teruggekeerde hoofdagent van Krieken doet relaas over zijn ontvoering

Hollandia. — De intertijd ontvoerde en thans weer in Hollandia teruggekeerde hoofdagent Van Krieken heeft het volgende verklaard over zijn ontvoering in 1954 door Indonesische infiltranten: Op 21 oktober 1954 voer ik in een prauw naar Kaimana, toen de roeiers mij waarschuwden, dat zij motorgeronk hoorden. Enige tijd later werd een prauw zonder zeilen zichtbaar, die, naar ik vermoed, afkomstig was van Merauke. Op de vreemde prauw werden direkt daarna de zeilen gehesen en men voer in onze richting. Mijn bemanning sprong overboord en vluchtte het bos in. Ik dacht, dat de prauw wellicht in moeilijkheden verkeerde en besloot hulp te verlenen, vooral ook omdat een van de opvarenden, het type van een Papoea, mij vriendschappelijk toewuifde".

„Ik koesterde geen argwaan", aldus zeide de heer Van Krieken, „en stapte aan boord. Enige minuten later kwamen 10 personen uit het ruim en vroegen mij of ik wapens bij mij had. Ik werd daarop gefouilleerd. Vervolgens werd ik naar het achterdek gebracht, waar hun leider op mij wachtte. Deze vertelde, dat hij en de overige leden van de bemanning van Ceram naar Nieuw-Guinea waren gekomen om bescherming te zoeken. Ik antwoordde niet te kunnen helpen, doch wel contact met het bestuur te kunnen opnemen. Ik raadde hen aan door te varen naar de kampong Etnabaai. Op weg daarheen maakte de leider zich als Dimara bekend. Bij de kampong droeg hij de bemanning op de prauw stil te leggen. Ik had inmiddels argwaan gekregen en vroeg Dimara, welke plannen hij met mij had. Reeds eerder was mij de vraag gesteld of Nieuw-Guinea bij Nederland, of bij Indonesië behoorde.

Toen de prauw stil lag, gaf Dimara opdracht de bagega van de prauw, die de naam „Wamar" droeg, aan land te brengen. Uitgelaten werden onder andere rijst, twee mortieren, een brengun en munitie. Daarna werd het terrein verkend. Ik vroeg Dimara nogmaals, wat hij met mij van plan was, waarop hij antwoordde: afvoeren naar Indonesië. Dimara voegde hier aan toe, dat ik geen angst behoefde te koesteren, daar Indonesië een democratisch land was.

Vier personen bleven op de „Wamar" achter, waarna de „Wamar" koers zette naar Indonesië. Twee dagen later arriveerden wij in Dobo, waar ik werd ondervraagd. Ik kreeg te horen, dat ik naar Ambon zou worden overgebracht met het K.P.M.-schip „Karossa". Op 29 oktober vertrok ik en op 2 november kwam ik in Ambon aan. Hier werd mij alles gevraagd over de mijn ontvoering en voorts over de „Wa- infiltranten aan boord van de „Wamar". Zo werd mij gevraagd, of zij uniformen droegen en wapens hadden.

Mijn ondervrager, voorgevend niets met de georganiseerde infiltratie te maken te hebben, sprak over onverantwoordelijke elementen. Op de vraag, of ik terug kon gaan naar Nieuw-Guinea en mij in verbinding stellen met het hoge commissariaat, was het antwoord bevestigend. Voorts werden mij inlichtingen gevraagd over enkele militaire kwesties in Nieuw-Guinea, die ik niet kon en wilde beantwoorden.

Tot 12 december verbleef ik in Ambon, alwaar ik nog enkele ongeregeldheden meemaakte. Daarna werd ik met een militair vliegtuig naar Makassar gebracht. Hier werd ik uitvoerig verhoord, waarna ik opgesloten in het provoosthuis en bewaakt werd door de militaire politie. Ik had twee en een halve maand geen contact met andere personen en mocht mijn kamer niet verlaten.

Op 7 maart 1955 werd ik overgebracht naar Sunggoeh Minassa, waar ik wel bewaakt werd, maar niet was opgesloten en ook niet werd verhoord. Op 20 november werd ik overgebracht naar Djakarta, alwaar ik werd ondergebracht in de gevangenis. Ik kon niet met de andere gevangenen spreken. Daar werd ik vele malen ondervraagd. 26 november werd ik naar het hoge commissariaat gebracht. Hier ontving ik mijn paspoort en gezondheidspapieren. Vervolgens werd ik ondervraagd door de Indonesische procureur-generaal, die mij vroeg of ik niet in Indonesië wilde blijven. Ik weigerde dit. Toen werd ik 2 december per vliegtuig naar Nieuw-Guinea gebracht", aldus het verhaal van Van Krieken.

De 28-jarige Van Krieken is zichtbaar vermoeid in Hollandia aangekomen, temeer daar thans de spanning van een jaar gevangenhouding is verbroken. Hij zal voorlopig te Hollandia rust houden, waar hem volledige medische verzorging wordt gegeven.

MARCEL VIOLETTE overleden

Tour. — Op 92-jarige leeftijd is te Tours aan de gevolgen van een ongeluk overleden Marcel Violette, een van de zeven sportlui, die in Januari 1890 de Touringclub de France oprichtte. Violette was jarenlang een van de grote figuren in de Franse sport en de Franse sportjournalistiek. Hij was de eerste secretaris generaal van de Franse skifederatie en een van de eerste verslaggevers, die bijna een halve eeuw geleden een vlucht maakte in het befaamde toestel van de gebroeders Wright toen deze demonstraties gaven in Le Mans. Hij was ook de eerste reporter, die uit de lucht een foto maakte van de wielerwedstrijd Parijs-Bordeaux.

Toen Bleriot in Engeland landde na zijn beroemde vlucht over het Kanaal stond Violette aan de overkant klaar om zijn landgenoot zijn gelukwensen aan te bieden.

Bijbeluitgave in Sovjet Unie

Moskou. — In Januari 1956 zal voor het eerst sedert de october-revolutie van 1917 in de Sovjet Unie een bijbeluitgave van de persen komen. Het betreft een oplage van verscheidene 100.000en, die later afhankelijk van de papiertoewijzing, mogelijk tot ruim 1 millioen zal worden verhoogd.

's-Gravenhage. — P. Roomer uit Rotterdam zal als scheidsrechter optreden bij de wedstrijd van het Nederl. bondselftal tegen de Duitse club Rot-Weis uit Essen op 14 December te Rotterdam ten bate van de internationale actie voor hulp aan vluchtelingen. Grensrechters zijn J.C. Busso uit Amsterdam en H. J. Veldhuizen uit den Haag.

Johannesburg. — De wedstrijd om het kampioenschap van Zuid Afrika en van het British Empire in het lichtgewicht heeft de titelhouder Jannie van Rensburg door opgeven in de laatste ronde gewonnen van Willie Toweel. De uitdager moest de strijd staken door een fractuur van zijn rechterhand.

Amerikaanse presidentsverkiezingen van weinig invloed op economie

Industriële investeringen in 1956 nog 13 pct. hoger dan dit jaar

(Bijzondere correspondentie uit New York)

Niet alleen de gestadige stroom van gunstige dividend- en winstcijfers, maar ook een onafgebroken reeks van aanmoedigende officiële verklaringen hebben het koerspeil van Wall Street wederom opgevoerd tot vrijwel het hoogste peil sinds 23 september, de dag waarop door de ziekte van president Eisenhower een gevoelige daling intrad. De kopstukken van het bedrijfsleven gaan uit van de veronderstelling, dat de concrete economische expansieverschijnselen het zullen winnen van alle abstracte politieke aspecten, die verband houden met de komende presidentsverkiezingen. Beziet men het perspectief op langer termijn, dan moet men het wel eens zijn met deze beoordeling. De enorme investeringen, die de grote Amerikaanse concerns zich getroosten in het vooruitzicht van hun expansie, berusten op het vertrouwen, dat het bevolkingsaccres een verruimde koopkracht verzekert en de bevrediging van de grote vraag slechts mogelijk zal zijn door het toepassen van grootscheepse verbeteringen op industrieel-technologisch gebied.

Automatisering speelt grote rol

Zo zal nu weer de Chrysler Corporation, op twee na de grootste autofabriek van de wereld, in de komende vijf jaren voor haar expansie ongeveer één miljard dollar besteden. Hieruit blijkt overigens reeds op zichzelf een groot vertrouwen in de vooruitzichten ten aanzien van 1956. Thans hellen vooraanstaande economen en industriëlen in de Verenigde Staten trouwens over tot de stellige mening, dat ook in het tweede halfjaar van 1956 de welvaartsgolf nog niet tot staan zal zijn gekomen. Als reden noemen zij het feit, dat de Amerikaanse industrie in het volgende jaar niet minder dan 33.361 miljoen dollar zal spenderen voor uitbreiding en modernisering, hetgeen nog 13 pct. meer zal zijn dan in het lopende jaar. Deze investeringen zullen aan de Amerikaanse economie vanzelfsprekend een belangrijke ruggesteun verschaffen.

Naar verwachting zal de bevolking der Verenigde Staten in het komende decennium met 20 pct, maar het aantal van voor produktieve arbeid geschikte burgers slechts met 6 pct. toenemen. Deze wanverhouding tussen produktiviteit en consumptieve behoeften zal moeten worden opgevangen door de toevlucht tot automatisering, die meer nieuwe machines zal vereisen en deze factor zal weer bijdragen tot het in stand houden en ontwikkelen van de thans reeds zo aanzienlijke bedrijfsactiviteit. Dergelijke argumenten zullen de overhand krijgen, geheel afgescheiden van de uitslag der presidentsverkiezingen.

De republikeinen en democraten zijn het er overigens volkomen over eens, dat de belastingen zullen moeten worden verlaagd en dat de uitgaven van de Staat en de secundaire overheidsinstanties zullen moeten worden ingekrompen. Alle twee de partijen willen de noodlijdende agrarische sector op soepele wijze te hulp komen en aan de teruglopende nieuwbouw nieuw leven inblazen. In hun wedloop om zich de gunst van het electoraat te verzekeren, menen zij aan de nationale economie impulsen te moeten geven, die zonder inflatoire hulpmiddelen nauwelijks denkbaar zijn. Zij zullen elkander in dit opzicht willen overtreffen, het vertrouwen in een aanhoudende langdurige periode van welvaart niet willen aantasten, onverschillig welke leuzen hierbij te pas zullen komen en in welke mate kunstmatigheid tot het bereiken van dit doel zal behoren te worden aangewend.

Uit het fiasco van de Conferentie van Genève mogen de democraten politieke munt willen slaan, het financiële en economische gevolg van deze mislukking kan alleen maar zijn, dat aan het verslappen van de herbewapeningsinspanningen niet meer zal kunnen worden gedacht. Hierin zal de waarborg worden gevonden voor het verzekeren van volledige werkgelegenheid en het behoud van een aanzienlijke bedrijfsactiviteit.

Het zijn dan ook de zogenaamde strategische afdelingen van de aandelenmarkt in Wall Street, die deze ontwikkeling doen vermoeden en van deze sectoren gaat de grootste invloed uit op de andere rubrieken, die indirect van deze evolutie mede de vruchten zullen plukken. De tanden van het economisch raderwerk grijpen in elkaar en vormen onmisbare en nauw verbonden schakels, die in onderling en onverbreekbaar verband de financiële cadans van het Amerikaanse bedrijfsleven kunnen vertragen of versnellen.

Het verloop van de Amerikaanse economie overtreft, blijkens de gepubliceerde cijfers omtrent het nationaal inkomen en het nationaal produkt over de eerste drie kwartalen van 1955, de stoutste verwachtingen van de financiële wereld. De nabije toekomst zal uitwijzen of het thans kennelijk vooruitlopen op verdere recordcijfers moet worden toegeschreven aan overdrijving en voorbarigheid of aan een op degelijke gronden berustende vooruitziende blik.

Nederl. waterbouwkundigen uit Mexico naar Nederland teruggekeerd

Mexico City. — Dezer dagen zijn van Mexico City per vliegtuig twee Nederlandse waterbouwkundigen vertrokken, die een maand in Mexico hebben doorgebracht om een voorbereidende studie te maken van maatregelen, die overstromingsrampen — zoals kortgeleden bij Tampico — kunnen voorkomen. De ingenieurs zijn ir H.A. Furguson en dr. J. J. Dronkers van de directie Waterstaat van het ministerie van verkeer en Waterstaat. Zij werden uitgezonden op kosten van het ministerie van Buitenlandse Zaken, in samenwerking met de NEDECO (het Nederlands Adviesbureau voor Ingenieurs-werken in het Buitenland).

— Het Internationale Arbeidsbureau te Genève heeft de ratificatie van de conventie op de dwangarbeid door Egypte geregistreerd: de ondertekenaars van deze conventie, die in 1930 werd opgesteld, verplichten zich zo spoedig mogelijk alle vormen van dwangarbeid op te heffen. In totaal is de conventie nu door 33 landen geratificeerd.

ARUBA

Surinaamse gedelegeerde ernstig ziek

Oranjestad. — De Surinaamse gedelegeerde van de vergadering van de Caraibische Commissie, de heer C. H. H. Jongbaw heeft gisteren een hartaanval gehad en moest in het San Pedro Hospitaal worden opgenomen. Hoewel er geen verandering in de toestand is gekomen, is deze nog steeds ernstig.

Arubaanse Ambtenaren tot B.C.

Oranjestad. — De afdeling Aruba van de Ambtenarenbond, richtte zich in een schrijven tot het B.C. als volgt: Blijkens de daartoe strekkende opgave in "Statische Mededelingen" van September 1955, verstrekt door de Dienst Economische Zaken en Welvaartszorg, is het prijsindexcijfer van de kosten van levensonderhoud gestegen tot 107,6 gedurende de maanden Maart tot en met Augustus 1955.

De duurtetoeslag, zoals deze ingevolge de Duurtetoeslagregeling 1942 thans wordt toegekend aan het daarvoor in aanmerking komende overheidspersoneel is laatstelijk vastgesteld op 19 September 1952.

Deze vaststelling vond plaats op grond van het prijsindexcijfer 100,3, gelden voor het jaar 1951.

In verband hiermede moge de afdeling Aruba van de Algemene Nederlands Antilliaanse Ambtenarenbond beleefd verzoeken het daarheen te willen leiden dat, rekening houdende met het huidige prijsindexcijfer 107,6 en met terugwerkende kracht vanaf 1 Maart 1955, een hernieuwde vaststelling van de toe te kennen duurtetoeslag plaatsvindt.

Dierenmishandeling

Oranjestad. — Een proces-verbaal werd opgemaakt tegen de eigenaren van het vee, dat op het terrein van het voormalige Coney Island aan de Fergusonstraat werd afgeladen. De dieren moesten van een hoogte van ongeveer een meter van de truck op de begane grond springen, waarbij zij dikwijls aan een poot bleven hangen.

Onder invloed I

Oranjestad. — Te Paradera reed een pickup, waarvan de bestuurder onder de invloed van alcoholhoudende drank verkeerde, tegen een stilstaande auto, ondanks het feit, dat deze de lichten op had. De bestuurder van de auto liep een kaakfractuur op en werd naar het Lago Hospitaal vervoerd. De pickup sloeg na de aanrijding om. De totale schade bedroeg f. 4.000.—, waarvan die van de auto een total loss betekende.

Onder invloed II

Oranjestad. — Op de hoofdverkeersweg Oranjestad - San Nicolaas reed bij Savaneta een auto tegen een ondersteuningspaal van een lichtmast op. De paal werd totaal vernield, terwijl de totale schade f. 2.500.— bedroeg. De bestuurder van de auto verkeerde lichtelijk onder de invloed van alcoholhoudende drank.

Dominikaanse schoener gezonken

Oranjestad. — Zaterdagmorgen werd gemeld, dat 6 man in een bootje te Fontein waren geland. Bij onderzoek bleken het de 6 bemanningsleden te zijn van de Dominikaanse bark "Jamila", welke op weg was van Curaçao naar Bonaire. Onderweg maakte het scheepje water en hoewel men aanvankelijk trachtte dit uit te pompen, konden de pompen het niet bijhouden. Men besloot terug te keren naar Curaçao, doch dit gelukte niet meer. Daar men dichter bij Aruba was gekomen en de "Jamila" niet meer te redden bleek, ging men in de kleine vlet om Aruba roeiende te bereiken. Een der opvarende was licht gewond aan de knie.

Geen gevecht, doch ongeluk

Oranjestad. — De man W. L. verscheen aan de wacht met de mededeling, dat hij met een machete door een andere man was gewond. Hij had een snijwonde onder de kin en een in de linkerhand. Hem werd eerste hulp verleend door dr Bijl en naar het San Pedro Hospitaal overgebracht. Bij onderzoek bleek, dat W. L. wel een woordenwisseling met de andere man had gehad, doch dat W.L. was gevallen en zich aan een machete verwond had.

Vrouwenmishandeling

Oranjestad. — De vrouw P.D. werd zittende in een plas, aan de kant van de weg aangetroffen. Zij verklaarde door haar man, die dronken was, te zijn mishandeld en was moeilijk te bewegen huiswaarts te keren. Volgens haar zou haar man in een auto rondrijden, ondanks de bevoegdheid tot het besturen van een motorrijtuig hem was ontzegd. Een onderzoek wordt ingesteld.

Katholieken in Azie moeten christelijk beginsel tegenover Sovjet-propaganda plaatsen

Manilla — De voorzitter van de Rooms-katholieke actie op Ceylon, pater P. A. Pillai, heeft een beroep gedaan op de Rooms-katholieken in Azië om „een kruistocht te ondernemen" voor sociale rechtvaardigheid ter beantwoording van de communistische bedreigingen in het Verre Oosten. Hij verklaarde verder op het eerste Aziatische Congres van Rooms-katholieke lekenapostolaat in Manilla, dat het niet genoeg is, dat de Rooms-katholieken in het christelijke beginsel van liefde voor de medemens geloven. Dit beginsel diende in praktijk gebracht en aan anderen medegedeeld te worden.

Mgr Luigi Ligutti, directeur van rooms-katholieke conferentie van het plattelandsleven in de Verenigde Staten, drong aan op sociale hervormingen in de plattelandsgebieden van Azië. Van Rusland tot China was het communisme aan de macht gekomen over de schouders van een ontevreden boerenbevolking. De Rooms-katholieke Kerk had het recht en de plicht te letten op het materiële en geestelijke welzijn van de mens, „omdat de mens bestaat uit een lichaam en een ziel".

Laatste boeken van het jaar

Oranjestad. — Het lidmaatschap van de Bibliotheek en Leeszaal moet voor 2 januari 1956 zijn voldaan, want op 31 december verlopen de oude lidmaatschappen.

De eerste kersttijdschriften en de laatste serie romans en reisverhalen zijn binnengekomen.

De heer Bartels naar Sto. Domingo

Oranjestad. — Hedenmorgen zou de heer E. Bartels, hoofd van het Arubaans Touristen Bureau, naar Sto. Domingo vertrekken om daar toebereidselen te treffen voor de tentoonstelling "Feria de la Paz y Confraternidad".

Veel interesse voor HBU emissie

Amsterdam. — De Hollandsche Bank Unie deelt mede, dat zij de vrije emissie groot Nf 2 millioen certificaten van aandelen Hollandsche Bank-Unie, werd ingeschreven voor een totaal bedrag van Nf 5.387.000 tegen door de inschrijvers zelf gekozen koersen, die varieerden tussen 100 en 300%. De uniforme toewijzingskoers werd notarieel vastgesteld op 250%, zodat alle inschrijvingen op koersen hoger dan 250%, volledig werd toegewezen. Op de inschrijvingen precies liggende op deze uniforme toewijzingskoers van 250% moest, wegens overtekening, een reductie van ongeveer 40% worden toegepast.

„CULTURA"

Oranjestad. — De post bezorgde ons het december-nummer van Cultura, dat 22 pagina's telt. Bijzondere plaats was ingeruimd aan het literaire deel en dit nummer is nog meer de moeite van het lezen waard, dan de andere altijd interessante nummers. Bijzondere aandacht wordt gevraagd voor "Jeugd in de branding" en "Boekentips".

Waardevolle paneeltjes uit Haarlems museum verdwenen

Haarlem. — De directeur van het Frans Hals-museum te Haarlem heeft geconstateerd, dat een klein paneeltje, voorstellend het portret van Katrijn Gerritsdochter van een onbekende schilder, daterend uit 1526, alsmede een zilveren plooischotel van de Haarlemse zilversmid Ebbekin van 1649 uit de verzameling waren verdwenen. De Haarlemse politie stelt een onderzoek in.

JULIO ROJER
EN
ARINDAH ELS

geven hierbij te kennen aan vrienden en kennissen, dat zij hun huwelijk zullen sluiten in de St. Anna kerk Otrabanda op Donderdag 15 December a.s. des middags te half vijf.

Wegens rouw geen receptie.

Toekomstig adres: Rodeweg 148.

Turbinetanker „KHASIELLA" aan vloot Kon. Shell Groep toegevoegd

Amsterdam. — Op de werf van de Nederlandse Dok en Scheepsbouw Maatschappij te Amsterdam is de 18.265 ton metende turbinetanker „Khasiella" te water glaten door de echtgenote van ir J. B. A. Kessler, voorzitter van de Raad van Commissarissen van de N.V. Ned. Petroleum Maatschappij. De „Khasiella" is bij de NDSM gebouwd in opdracht van de NV Petroleum Maatschappij „La „Corona" te Den Haag en zal worden toegevoegd aan de onder Nederlandse vlag varende vloot van de Kon. Shell Groep.

Dit deel van de vloot wordt beheerd door Shell Tankers NV te Rotterdam. Het overige grootste deel van de vloot der groep staat onder beheer van Shell Tankers Ltd te Londen.

Ter gelegenheid van de te water lating hield ir Kessler een toespraak, waarin hij o.m. opmerkte, dat de leiders van de Kon. Shell Groep tot voor enige jaren de toekomst niet zonder zorg inzagen. Men heeft namelijk berekend, dat enige tot voor kort beschikbare wereldvoorraden van energie dit wil zeggen, die welke bevrijd kunnen worden uit steenkool, ligniet, petroleum en petroleumgas, bitumineus zand en hydro-electriciteit over minder dan 150 jaar geheel zouden zijn uitgeput met uitzondering van hydro-electriciteit. Men zou dus onvermijdelijk spoedig moeten overgaan tot rantsoenering van energieverbruik.

In sombere bewoordingen beschreef ir Kessler hoe de werled er dan zou zou gaan uitzien. Met de atoomenergie echter is een machtige nieuwe bron van energie gevonden, die over de gehele wereld is verbreid en gemakkelijker te vervoeren is dan elke andere tot heden toe bekende stuwkracht. Men schat, dat deze nieuwe krachtbron voor vele duizenden jaren voldoende zal zijn. Ingewijden mogen het er niet over eens zijn hoe lang het nog zal duren eer kernfusie in de industrie toegepast zal kunnen worden, maar zij zijn het er allen over eens, dat het eenmaal zal gebeuren.

Spreker zeide, dat ondanks de atoomenergie toch de verantwoordelijkheden van de petroleumindustrie met de tijd nog aanzienlijk zal groeien. Er zijn talloze toepassingen en zij nemen snel toe in belangrijkheid — aldus ir Kessler.

Thans zijn er 250.000 mensen werkzaam in onze groep — aldus spreker — en voor haar uitbreiding zijn er naar schatting nog eens 500.000 mensen, die indirect hun loon danken aan haar groei. De belangen van de eigenaren van de groep, de aandeelhouders, vertegenwoordigen thans een waarde van bijna 12.000 miljoen gulden. Deze cijfers vervagen echter als zij worden gesteld tegenover onze huidige en toekomstige plichten aan de wereld en aan hen, die direct en indirect bij ons werk vinden.

Ik vertrouw, dat wij nimmer in onze taak zullen falen, noch dat onverstandig staatsbeleid onze vervulling daar van zal verhinderen — aldus besloot ir Kessler zijn redevoering.

„Het krantenlezen"

Wij lezen in het Surinaamse dagblad „De Tijd":
Een vreemdeling moet dezer dagen tijdens zijn bezoek aan Suriname gevraagd hebben aan een Surinaamse kennis of er in Suriname geen kranten zijn.

Uiteraard had deze vraag tot reactie dat de Surinamer verbaasd keek en vol trots antwoordde dat er in Suriname niet minder dan zes dagbladen zijn.

Hierop moet de vreemdeling dan geantwoord hebben, dat hij er niets van merkte. Immers, in zijn land — Barbados — liep practisch iedere arbeider en kantoorklerk met een krant op zak. Dit had hij in Suriname echter niet gezien.

Dit typeert ongetwijfeld het verschil tussen de Engelsen en ons, voor wat betreft het kranten lezen. De Engelsman, in het moederland zowel als over zee, is graag goed geïnformeerd. Hij koopt elke morgen en elke avond prompt zijn dagblad en leest dit geheel door, telkens wanneer hij een ogenblik daartoe de tijd heeft. De krant is voor hem een waardevol bezit.

Indien men dit percentage op Suriname zou toepassen, zouden er hier dagbladen zijn met 'n oplaag van 20.000.

Ook in de Verenigde Staten van Amerika wordt er veel gelezen en koopt men veel kranten. Een stad met nog geen millioen inwoners heeft kranten met een oplaag van 200.000. Stadjes met 15.000 inwoners hebben bladen die gemakkelijk een oplaag van 5000 halen, iets waartoe geen enkele krant in Suriname dagelijks in staat is.

Wordt er in Suriname dan niet veel gelezen, kan men zich afvragen?

Wij zouden dit zeker niet willen beweren, al kan meteen gezegd worden, dat men hier minder kranten leest dan in de Engelse plaatsen in de omgeving. De doorsnee Surinamer beschouwt een krant evenwel niet als een behoefte en ook de Hollander in Suriname niet. Een krant is het laatste waarvoor velen hier hun geld uitgeven.

Men maakt gevallen mee, dat personen met reuze salarissen niet geabonneerd zijn op een krant, ook geen krant kopen, doch het liefst bij de buren aankloppen waarvan men weet dat zij een krant krijgen, of in de sociëteit, op kantoor of bij kennissen de krant doornemen.

Er zijn kantoren in Paramaribo met een personeel van 40 man, waar slechts één of twee exemplaren van ons blad bezorgd worden — en die wordt dan door iedereen gelezen. Op andere kantoren nemen vijf of meer klerken gezamenlijk één abonnement, terwijl de rest van het personeel er op rekent, dat zij ook de kans zullen krijgen om gratis de krant te lezen.

Mocht op zekere dag de krant niet of laat bezorgd worden bij de bibliotheken, dan krijgt men een nijdige bibliothecaris aan de telefoon, want er zijn teveel lezers die daar naar hun lijfblad komen zoeken.

Men geeft met gemak f 2.25 uit voor één avondje in de bioscoop, maar het zelfde bedrag kan er niet af om de hele maand door de krant thuis bezorgd te krijgen.

Wij hebben ons vaak afgevraagd wat hiervan de oorzaak is en hoe het publiek ertoe gebracht kan worden meer kranten te kopen. De lezers meer bieden en het peil van de krant opvoeren, zou men zeggen. Maar hoe doet men dat zonder de nodige inkomsten door een grotere afzet zonder meer personeel en een betere outillage? En er zijn toch bladen die tientallen jaren verschijnen, maar niet in staat gebleken zijn dit klaar te spelen. Er staat zelfs een daarvan te verdwijnen!

Het is inderdaad een probleem dat studie verdient en ter oplossing waarvan o.i. bij de opkomende jeugd op de scholen begonnen moet worden wil men uiteindelijk veranderingen brengen in deze geest welke voor krantenwezen in Suriname fnuikend is.

SURINAME

Ook in Suriname vliegenplaag

Sedert ons bericht over de vliegenplaag is zij eens zo erg geworden. Men maakt met vliegenmeppers jacht op deze vieze beesten. Alhoewel niet afdoend kan men door ze af te maken de hinderd enigszins kleiner maken.

Andere middelen brengen ook tijdelijk verlichting.

Intussen schijnt er van overheidswege niets gedaan te worden, om aan deze plaag een einde te maken. Aldus in „Suriname".

Voor duizenden guldens gestolen uit Surinaams Gouvernements entrepot

De politie vernam, dat reeds enige tijd diefstallen werden gepleegd uit een Gouvernements entrepôt aan de Saramaccastraat op het terrein van de industrieel Mac Arthur. Bij controle kwam vast te staan, dat uit de opslagplaats een grote partij goederen zoals vaten spijsolie, kratten knoflook, gezouten vis, enz. verdwenen waren, goederen, die tezamen een aanzienlijke waarde vertegenwoordigden.

Toen de diefstal eenmaal vaststond begon de politie recherche een onderzoek dat spoedig met succes bekroond werd.

Een 29-jarige transportarbeider werd aangehouden. De man kon niet anders dan schuld bekennen, daar in zijn woning aan het Pad van Wanica een deel der gestolen goederen werd teruggevonden. Intussen had hij reeds de rol van wederverkoper gespeeld en wordt het onderzoek naar helers gedaan.

Aldus De West.

Parijs. — De Franse regering heeft na advies van de gouverneur-generaal, Soestelle, besloten niet op 2 januari in Algerije verkiezingen te doen houden, omdat de omstandigheden daartoe niet gunstig zijn. De Algerijnse afgevaardigden in de ontbonden Nationale Vergadering zullen tijdelijk in de nieuwe Assemblée zitting nemen tot een verkiezing in Algerije gehouden kan worden.

DE GEZAGHEBBER VAN HET EILANDGEBIED CURACAO,
PLAATSELIJK HOOFD VAN POLITIE,
MAAKT BEKEND:

1o. dat in verband met de jaarwisseling door hem ontheffing zal worden verleend van het verbod van vuurwerk af te steken ingevolge artikel 32 sub b der Algemene Politieverordening voor Curaçao 1952 op 29, 30 en 31 December 1955 alsmede 1, 2 en 3 Januari 1956, onder voorwaarde dat het afsteken niet mag geschieden:

a. binnen een straal van 250 meter om hospitalen;

b. tijdens de kerkdiensten.

2o. dat het Gouvernements kruithuis voor het afhalen van vuurwerk is geopend op 15, 16, 17, 19, 20, 22, 24, en 27 tot en met 31 December 1955 telkens van 07.00 - 13.00 uur.

Willemstad, 13 December 1955.

De Gezaghebber van het eilandgebied Curaçao,
Plaatselijk Hoofd van Politie vnd.,

M. P. GORSIRA.

Eilandgebied Curacao

Namens het Bestuurscollege zal op Vrijdag 23 December 1955 des voormiddags om 11.15 uur op het kantoor van de Dienst van Openbare Werken op Parera in het openbaar worden aanbesteed:

Bestek No. 263: HET SLOPEN VAN OPSTALLEN EN MUURGEDEELTEN VAN HET WATERFORT.

De inschrijvingsbiljetten op genoemde datum uiterlijk 11.00 uur v.m. op het Bestuurskantoor, Bargestraat 63, te deponeren in een speciaal daarvoor bestemde bus.

Bestek en tekeningen zijn van 16 December 1955 af te verkrijgen ten Bestuurskantore tegen betaling van f. 15.— per stel.

Restitutie aan inschrijvers bij inlevering ten Bestuurskantore der ongeschonden stukken op de dag van aanbesteding f. 12.50 per stel.

Het Hoofd van de Dienst
van Openbare Werken,
H. de KIEWIT.

Moet tariefsherziening van telefoon gebaseerd zijn op intensiteit van gebruik?

Raad wenst in kennis gesteld te worden van plannen en voorstellen

Willemstad. — Met vreugde hebben vele leden van de 2e afdeling vernomen, dat het Bestuurscollege een tariefsherziening, welke uiteraard gericht moet zijn op verlaging van de telefoongelden, in studie heeft. Evenwel zijn deze leden geen voorstanders van het systeem, dat geheel of ten dele gebaseerd is op de intensiteit van het gebruik van het toestel, tenzij een redelijk maximum wordt vastgesteld.

Immers dit systeem, zonder een redelijk maximum, heeft de tendenz remmend te werken op de stijging van het aantal abonné's. Trouwens bij deze wijze van prijs-calculatie is het te betalen bedrag van te voren niet bekend, terwijl verwacht mag worden, dat een dergelijk percentage van onze toekomstige abonné's zich slechts dan willen laten aansluiten op het telefoonnet, wanneer zij weten, dat zij op een vast bedrag, hetwelk zij zich kunnen permitteren, kunnen rekenen. Bovendien werkt dit systeem het afluisteren van telefoongesprekken door de Telefoon-centrale in de hand. Immers contrôle op de duur der gesprekken zal moeten worden ingevoerd en bij een langdurig gesprek zal het telefoonpersoneel licht geneigd zijn om zijn nieuwsgierigheid te bevredigen.

De leden aan het woord hopen spoedig een gedetailleerde uiteenzetting hieromtrent van Uw College tegemoet te mogen zien en spreken de verwachting uit, dat, waar heden ten dage een telefoon geen luxe meer is, doch een noodzakelijke behoefte van de maatschappij, het tarief zo laag mogelijk zal worden gehouden, teneinde meer personen in de gelegenheid te stellen over een telefoon te kunnen beschikken.

Door vele andere leden wordt naar voren gebracht, dat zij verschillende malen suggesties hebben gedaan met betrekking tot de splitsing van de tarieven in die voor particuliere en voor bedrijfstelefoons.

Bij de openbare behandeling van de begroting voor het jaar 1954 werd in antwoord op een opmerking van een dezer leden door de Gedeputeerde van de Dienst Lijntelefoon het volgende medegedeeld:

„Mijnheer de Voorzitter, in de gewisselde stukken is inderdaad aan de Raad toegezegd, dat zal worden nagegaan hoeveel particuliere aansluitingen en hoeveel bedrijfaansluitingen er zijn. De bedoeling hiervan was niet, dat bij de behandeling van deze begroting deze gegevens zouden worden verstrekt, omdat deze gegevens niet in zo'n korte tijd konden worden verzameld, dat zij vóór de behandeling van deze begroting konden worden verstrekt. Het is namelijk zo, dat het nogal moeilijk is om deze gegevens te verzamelen, aangezien het vaststellen van de grens tussen een particuliere aansluiting en een bedrijfsaansluiting op Curaçao vrij moeilijk is. Ik kan echter het Raadslid Rosario de verzekering geven, dat hieraan gewerkt wordt en dat de Raad zo spoedig mogelijk, namelijk zodra deze gegevens verstrekt zijn, de betreffende inlichtingen van het Bestuurscollege zal ontvangen".

Tevens werd door de Voorzitter van het Bestuurscollege verklaard, dat de Raad rustig de resultaten van het door het Bestuurscollege toegezegd onderzoek kon afwachten. Tot nu toe, bij de behandeling van de begroting voor het jaar 1956, wachten de leden aan het woord echter nog steeds op voorstellen van het Bestuurscollege, die zouden wijzen op een inlossing van de door het Bestuurscollege gedane toezeggingen.

Lijnen benutten

Zijn deze leden goed ingelicht, dan heeft de Centrale Punda een capaciteit van 2000 lijnen, de Centrale Otrabanda van 1500 lijnen, de Centrale Mahaai eveneens van 1500 lijnen, de Centrale Rio Canario van 500 lijnen en de Centrale Hato van 200 lijnen. Totale capaciteit 5700 lijnen.

Van deze lijnen zijn evenwel slechts in gebruik respectievelijk ± 1500, ± 1000, ± 1000, ± 200 en ± 100, in totaal dus ± 3800 lijnen in gebruik.

In verband met het feit, dat het deze leden bekend is, dat er nog verschillende aanvragen voor telefoonaansluiting lopende zijn, rijst bij hen de vraag of het niet mogelijk is de nog niet in gebruik zijnde lijnen te benutten.

Plannen

Enige leden brengen naar voren, dat in de Algemene Beschouwingen bij de ontwerp-begroting 1956, pagina 11, te lezen staat, dat het nieuwe Hoofd van de Telefoondienst reeds een studie heeft gemaakt omtrent een eventuele tariefsherziening, waarbij mede in meerdere of mindere mate de intensiteit van het gebruik van de telefoonaansluiting voor het door de abonné verschuldigde bedrag bepalend zal zijn.

Binnen afzienbare tijd, aldus het Bestuurscollege, zullen daaromtrent nadere mededelingen en/of voorstellen worden gedaan.

De leden aan het woord menen te weten, dat het Bestuurscollege reeds bij de behandeling van de begrotingen 1954 en 1955 toegezegd heeft de tariefsregeling voor aansluiting en gebruik van telefoon grondig te zullen bekijken.

In de Memorie van Antwoord bij de behandeling van de begroting 1955 heeft het Bestuurscollege zelfs medegedeeld, dat aan het eilandelijk accountantsbureau opdracht werd gegeven om na te gaan, welke wijzigingen in de heffing van de abonnementsgelden van de Dienst Lijntelefoon noodzakelijk zijn teneinde te komen tot een tariefheffing, waarbij de gebruikers belast worden op basis van de te hunnen behoeve door de Dienst Lijntelefoon verrichte prestaties en de abonnementsheffing tevens meer rekening houdt met het gebruik hetwelk de abonné van zijn aansluiting maakt.

Als deze leden zich niet vergissen beschikt het Bestuurscollege thans dus over tenminste twee adviezen in deze, namelijk een voorstel van het accountantsbureau van het eilandgebied en een studie van de hand van het nieuwe Hoofd van de Dienst Lijntelefoon.

De leden aan het woord achten het noodzakelijk, dat binnenkort niet slechts het voorstel van het nieuwe Hoofd van de Dienst Lijntelefoon aan de Raad wordt voorgelegd, maar dat de Raad in staat wordt gesteld ook het advies van het eilandelijk accountantsbureau en eventueel andere plannen daaromtrent aan een nauwkeurig onderzoek te onderwerpen. Deze leden geven het Bestuurscollege in overweging om het een en ander op korte termijn te regelen.

Nederland neemt maatregelen om nieuwbouw ondanks vorst toch door te laten gaan

's-Gravenhage. — Nu de winter zo nabij is en de woningnood in Nederland steeds nijpender wordt, is men zich gaan bezinnen op middelen om het „vorstverlet" zo gering mogelijk te maken. Vorstverlet zijn de dagen, dat door de koude de huizenbouw stil ligt en de werklieden doorbetaald moeten worden. In zijn memorie van antwoord aan de Tweede Kamer kondigt de minister van wederopbouw aan, dat financiële steun zal worden gegeven aan aannemers, die proeven nemen op dit gebied. Enkele daarvan zijn aan de gang.

Zij bestaan o.a. uit een grote aluminium- en plastic overkapping over het gehele bouwwerk heen van 70 bij 3 meter en zo geconstrueerd, dat zij bij het vorderen van de bouw steeds kan worden meegenomen naar de volgende etage. Zij bestaat uit een stalen frame en aluminiumplaten met grote plastic zeilen, die laatste om kunstlicht zoveel mogelijk te vermijden. De kosten bedragen één ton, waartegenover staat een korter bouwtijd en ook de verdere beschikking voor nieuwe bouwwerken. De ervaring in het buitenland heeft uitgewezen, dat de voordelen groter zijn dan de nadelen. Voorts krijgen grote bouwwerken ruime cantines met infrarode verwarming voor het drogen van kleren en waar voedsel en warme dranken worden verstrekt. Nieuwe soorten regenkleding worden geprobeerd; op het werk komen verlichting- en verwarmingsinstallaties, opdat ook bij vorst het stucadoor- en schilderwerk kan doorgaan. Warmte-installaties beschermen bij deze proeven materialen als zand en grint tegen de vorst en zelfs de betonmolen worden in het bedrijf gehouden door een warmwaterinstallatie. Met een en ander beoogt men te verkrijgen: continuiteit in de bouw, verkorting van de bouwtijd en veel minder overbruggingsuitkeringen door vorstverlet.

Zo leidt de economische noodzaak tot maatregelen, waaraan vroeger niet werd gedacht. Niet alleen economische noodzaak, ook een steeds nijpender gebrek aan vakarbeiders in Nederland en trouwens in heel West-Europa in deze hausse-periode, waarin niemand zonder werk behoeft te zitten. Wat dit bericht betreft is opmerkelijk een berichtje van heden, dat de Verenigde Blikfabrieken te Doesburg 150 arbeiders ontslaan door reorganisatie van het bedrijf en een rationeler werkwijze, en uit alle delen van het land talrijke telefonische aanvragen krijgen van bedrijven, die afvloeiend personeel gaarne te werk zullen stellen.

GREEP UIT DE RETHEO

CUROM

17.00 Voor de Kinderen
17.15 Apéritief
17.30 Bekende zangers zingen
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.20 Eilandelijke leeszaal!
18.30 Nieuws
18.45 After dinner
19.00 Kinderprogramma
19.10 Trio-avond
19.30 Wat de handel biedt.
20.30 Muziek voor U
21.00 C.C.C. Kwartiertje
21.15 De Ned. Radio Unie
21.30 Light music.
21.45 Opus in four four
22.15 Nieuws
22.30 Sluiting

RADIO HOYER:
17.00 Tea at five.
17.30 Met Duitse musici.
18.00 Landsloterij
19.00 Sportnieuws.
19.10 Praatje door Pater Brenneker
19.30 Hoorspel.
19.45 Gevarieerde muziek
20.00 Surinaams kwartiertje
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerd programma
22.00 Sluiting.

RADIO KELKBOOM

17.30 Kinderuurtje
18.00 Musica
18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinnermuziek
19.00 Noticias
19.15 Musica
19.45 Nieuwsberichten
20.00 Musica
20.15 Frente al pecado de ayer
20.30 Muziek
21.00 C.C.A. Programma
22.00 Sluiting.

AVROS
17.00 Lindas Eerste Liefde,
17.15 Muziek
17.45 Populaire melodieen
18.00 Dienst Welzijnszorg.
18.30 Joods kwartiertje
18.45 Nieuws
19.00 C.B.L.O. Programma
19.10 Indonesische programma
19.45 V & V
20.30 N. P. V. Programma
20.55 Nieuws
21.30 Sluiting.

REGERING waakt tegen verstoring arbeidsvrede

(Vervolg van pag. 1)
zeer normale verschijnsel op zich nog niet af te doen.

Het is juist dat de Raad van Advies zijn bezorgdheid omtrent de gang van zaken op het terrein van de arbeidsvrede aan de Regering heeft te kennen gegeven, welke aangelegenheid op dat moment onderwerp was van vrijwel dagelijkse zorg voor de Regering.

De Regering acht het niet wenselijk het verslag van de landsbemiddelaar over te leggen. Het bedoelde verslag is van vertrouwelijke aard en overlegging zou de werkzaamheden van de landsbemiddelaar in de toekomst kunnen belemmeren.

De Regering heeft de betrokken werkgever niet gewezen op de bepalingen van de Curaçaosche Mijnwet.

Ter beantwoording van een laatste in dit verband gestelde vraag wordt gesteld, dat de Regering ten volle het recht van de arbeiders erkent om te gaan werken ingeval van staking, desnoods onder bescherming van de Overheid, aangezien ook dit recht inhaerent is aan de democratische beginselen.

De Regering zal zich bezwaarlijk kunnen begeven in het terugdringen van het verschijnsel der internationale contacten in het vakverenigingswezen. Voor zover zich echter een nadelige invloed op het eigen vakbondwezen door internationale organisaties zou manifesteren eventueel ter nastreving van doeleinden, welke aan het algemeen belang en aan het belang van de eigen arbeiders vreemd zijn, zou de Regering niet schromen daartegen maatregelen te nemen binnen het raam van bestaande mogelijkheden. Aangezien de aard van een dergelijke invloed zozeer verschillend kan zijn kan niet bij voorbaat worden gezegd, welke maatregelen i.c. aangewezen zouden zijn.

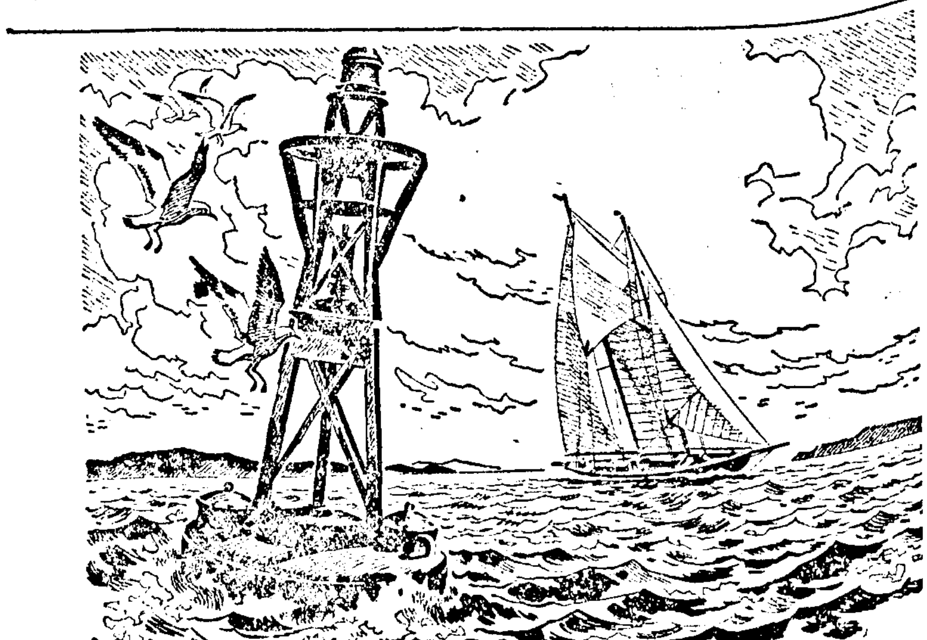
32 doden bij atoom-oefeningen

Fort Polk. — Bij de grote „atoomoefeningen", die onder de codenaam „Sagebrush" zojuist in de Amerikaanse staat Louisiana zijn beëindigd, zijn 32 officieren en manschappen om het leven gekomen. In totaal namen 140.000 militairen aan de manoeuvres deel.

Nachtmis door televisie

Brussel. — Medegedeeld wordt, dat de Britse televisie dit jaar de middernachtmis van Kerstmis zal uitzenden vanuit de abdij van Tongerlo.

Deze mis zal eveneens worden uitgezonden door de televisie in België, Frankrijk en Nederland.

Emmastad

C.P.I.M.
WACHTDIENSTEN:
Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 07.00 J. Kokshoorn tel 2470
B. g. g. tel. 2400

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 uur t.m. Zat. 17 Dec. 12.00 uur C. L. H. Jonckheer Hoogstraat 32, Willemstad tel: 24060:
B. g. g. nad inl. tel. 2400

Materialen Afdeling:
M. Plaisier tel. 4325

C.S.M.

Rederij:
P. W. K. Zuiderent tel. 1950

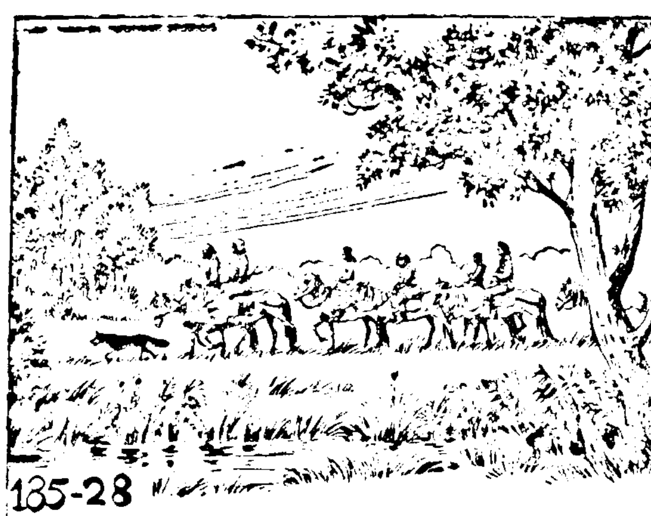
Scheepsagentschap
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00 kantoor tel 2458/2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00 W. Punt tel. 2269

Dokafdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 07.30 J. Marcussen tel. 2245

THEATER ASIENTO
„Tough Girl".
Toegang boven 18 jaar.

Madrid. — De Uitvoerende Raad van de Unesco heeft in haar laatstgehouden vergadering te Parijs, zich unaniem uitgesproken om de uitnodiging van de Spaanse Regering, voor het houden van de 43e Beraadslaging in Madrid, aan te nemen. Deze zal 5 april van het volgend jaar plaatsvinden.

ERIC DE NOORMAN: De jacht op het zwaard

185 — Langzaam trekt het troepje naar de kust, vanwaar zij met het schip, dat Winonah gebracht heeft naar hun land zullen terugkeren. De stemming is gedrukt. Te vers liggen nog bij allen de herinneringen aan de verschrikkingen der laatste dagen in 't geheugen en telkens weer gaan hun gedachten terug naar de talloze trouwe kameraden, die nimmer meer de rotsen en de fjorden van hun vaderland zullen aanschouwen en die zij hier in de dodelijke eenzaamheid van de steppe moeten achterlaten. Eric is naast Svitjold gaan rijden. Zwijgend, met niets-ziende ogen staart de legeraanvoerder voor zich uit. Een paar maal staat de Noorman op het punt een gesprek te beginnen, doch als hij merkt, hoe Svitjold zelfs zijn blik tracht te ontwijken, zwijgt hij en laat zijn gedachten de vrije loop. Zwaar rust de verantwoordelijkheid voor deze tocht hem op de schouders. Heeft hij er goed aan gedaan? Was dit alles het leven van zoveel trouwe en dappere metgezellen waard? Had hij er niet beter aan gedaan, de Nomaden hun eigen strijd uit te laten vechten? Weer komt het beeld van de laatste verschrikkelijke strijd hem voor de ogen: van Svitjold met het flitsende staal van Tyrr in zijn handen en hij huivert, als hij bedenkt, hoevelen reeds aan de strijd om het zwaard ten offer zijn gevallen...... de moedige Thorkell, de onstuimige Yark, de talloze krijgers...... Kohorr, Tsacha, Bor Khan...... en plotseling flitst er een andere naam door zijn brein: Alhabar...... Wat is er met die kerel gebeurd, vraagt Eric zich zelf af. Welke rol heeft hij gespeeld en zou hij ook...... Een uitroep van een der anderen breekt zijn gedachten af en wanneer de Noorman opkijkt, ziet hij, een eindje voor hem uit, de gedrongen gestalte van Alhabar, de geheimzinnige, die, te paard gezeten, roerloos hun nadering afwacht.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade en Straatdienst maakten gisteren 21 P.V.'s op en verleenden 11 maal assistentie. Op het Brionplein stak de scholier L zijn tegenstander G, na een woordenwisseling met een schroevendraaier in de arm. E.H.B.O. werd verleend en L is door de K.Z.P. onderhouden.

Madrid. — Een Amerikaanse vliegtuig van het type C 54 is bij Ketama in Spaans Marokko verongelukt.

Beroerte op straat

Willemstad. — Op de Punto Cardonweg werd gistermiddag assistentie gevraagd voor een man, die aldaar ziek zou zijn geworden en op straat gevallen was. Het bleek de man J.P. te zijn, die inderdaad een beroerte had gehad. Hij is door dr Nassy onderzocht en daarna naar het hospitaal overgebracht.

— Mevr. de R deed aangifte van vernieling c.q. diefstal van de ruitenwissers van haar personenauto.